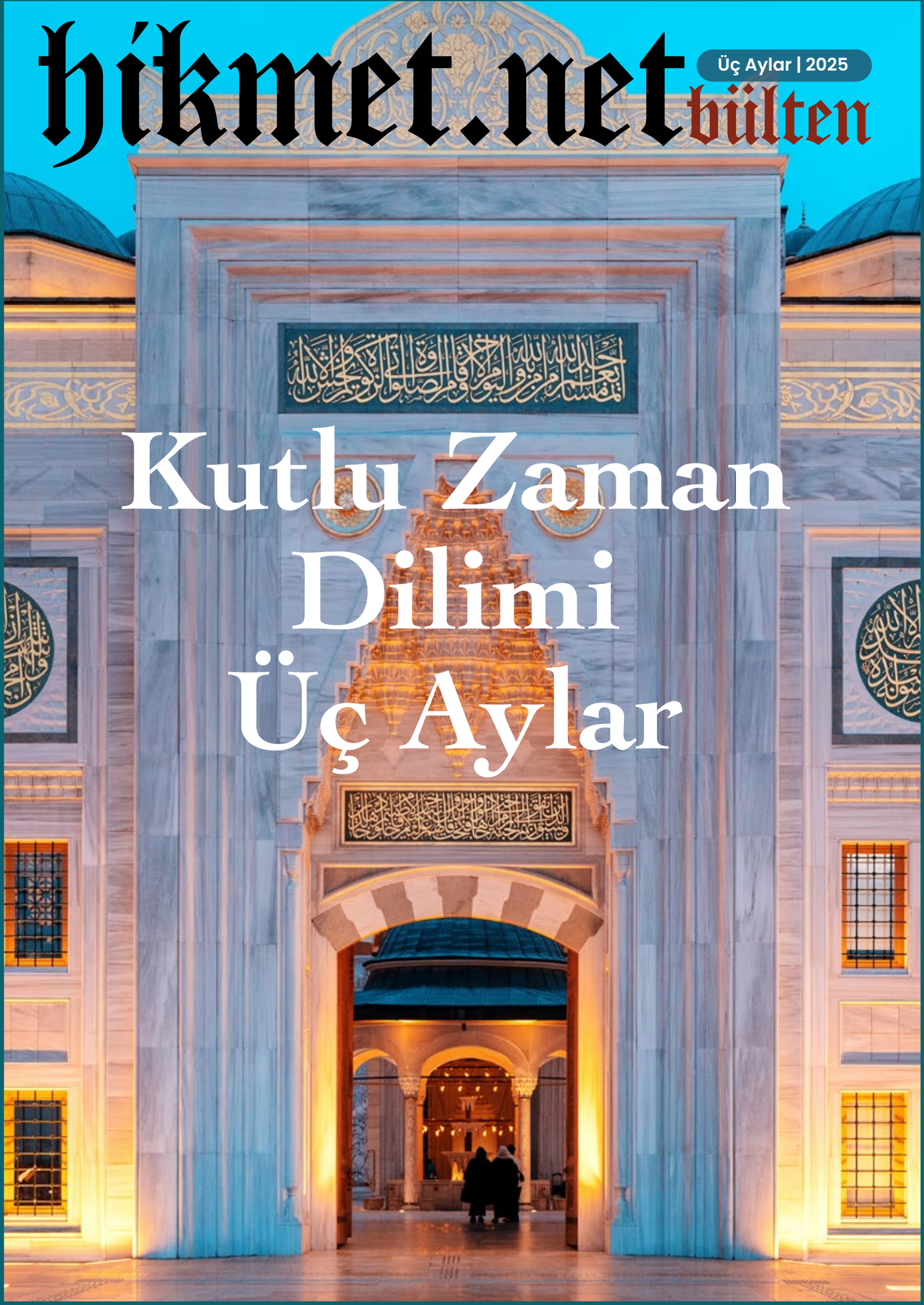

hikmet.net

Üç Aylar | 2025

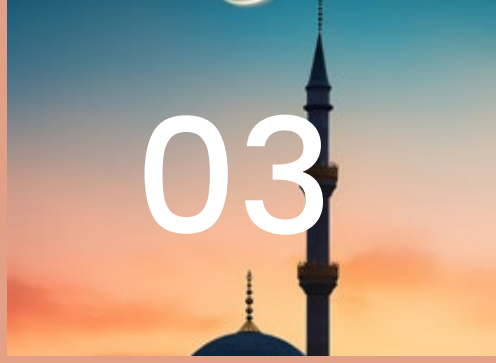
bülten

Kutlu Zaman Dilimi Üç Aylar

İçindekiler

- 03 Zamanı Bir Başka Duyuş
- 07 Kutlu Zaman Dilimi Üç Aylar
- 12 Teveccühe Teveccühle Mukabele Edilir
- 14 Üç Ayları Nasıl Değerlendirebiliriz?
- 16 Bu Aylarda Neler Yapabiliriz?
- 17 Üç Aylar Orucu Diye Bir Oruç Var Mıdır?
- 18 Kandil Gecelerine Özel Bir Namaz Var mıdır?
- 18 Kandil Günlerinde Oruç Tutmak İsteyen Hangi Gün Oruç Tutmalıdır?
- 19 Recep Ayı
- 20 Lutüf Gecesi Regâib
- 22 Mirac: İkinci Kadir Gecesi
- 24 Efendimiz'in Miracı Ruh Ve Bedenle Birlikte Mi Olmuştur?
- 28 Şaban Ayı
- 30 Yağmur Olur Yağar Af Beraat Gecesi
- 32 Beraatimiz Olsun!
- 34 Mübarek Gün Ve Gecelerde Bizlere Düşen
- 36 Yeniden Dua Zamanı

**Zamanı Bir Başka
Duyuş**

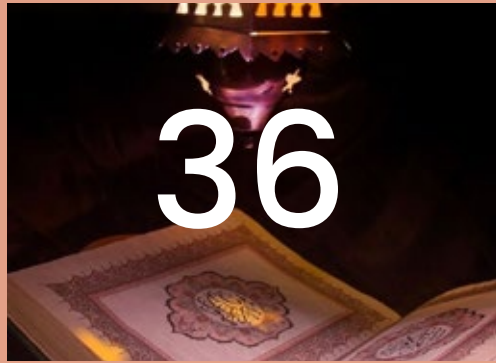
**Kutlu Zaman Dilimi
Üç Aylar**

**Üç Ayları Nasıl
Değerlendirebiliriz?**

Beraatimiz Olsun!

**Yeniden Dua
Zamanı**

Bülten Arşivine Git

<https://hikmet.net/e-bulten/>

DESTEĞİNİZLE GÜZEL YARINLARA!

Sitemize vereceğiniz destekle, hizmetlerimizin daha verimli ve daha profesyonel olmasına, daha geniş bir daireye yayılmasına katkı sağlayabilirsiniz.

<https://hikmet.net/destek/>

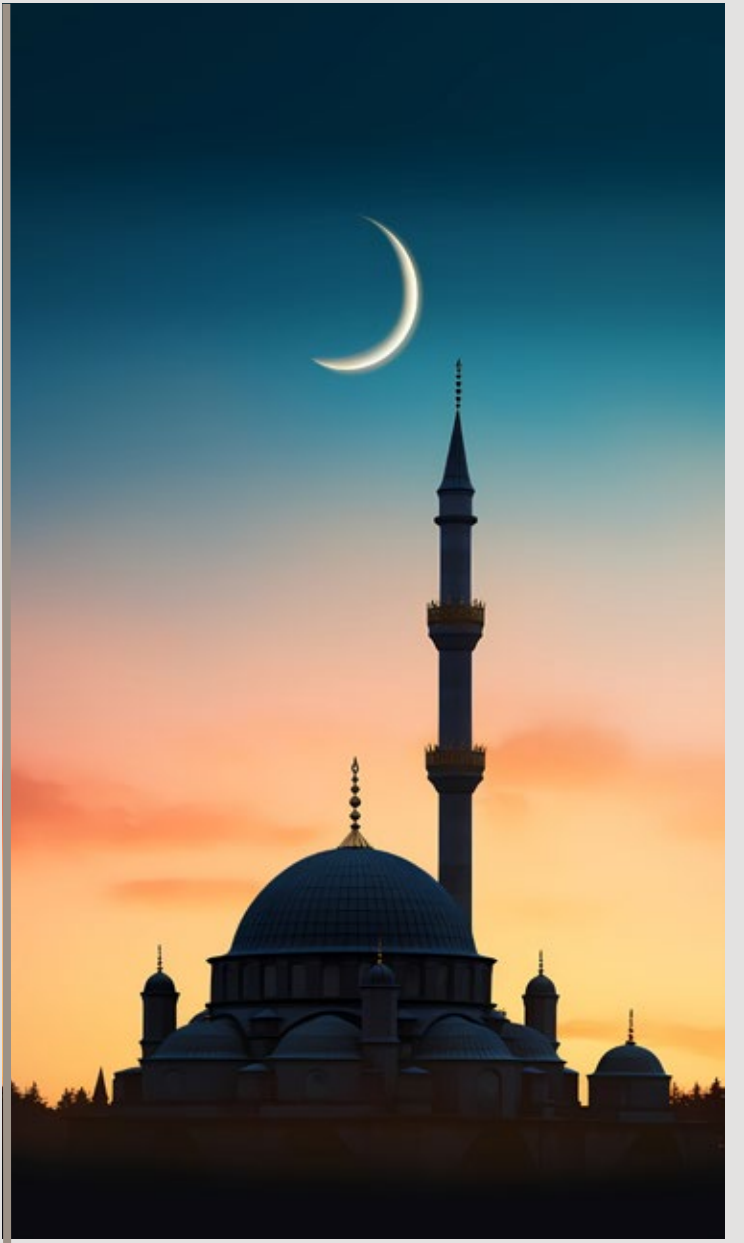
Hikmet.net ailesi olarak, destekleriniz için şimdiden teşekkür ederiz.

Zamanı Bir Başka Duyuş

İçinde bulunduğumuz kutlu zaman dilimini tam duyabilmek için, evvelâ ruh ve vicdanların gökler ötesi böyle bir mûsıkîyi ve şiiri hissetmeye hazır olmaları lâzımdır. İç âlemleri, dış çevreleri ve hayat televvünleri itibarıyla âfâkî ruhlar onu sadece gökte değişen hilâller şeklinde takip ederler.

Günümüzde umumî atmosfer; radyolarla, televizyonlarla, klaksonlarla; uçak, tren, vapor, otomobil, tramvay gürültüleriyle; âsâbımızı bozan münasebetsiz sirenler ve ciyak ciyak reklâm ve propaganda vasıtalarının çığlıklarıyla o kadar ciddi kirlendi ki, esaslı bir ameliyat-ı ruhiye ve fikriye geçirmeden, hat ta yeni baştan bir kere daha bütünüyle uhrevîleşmeden bu mübarek ayların semavîliğini ve bu aylarda ötelerin bayıltan mûsıkîsini duymak çok zor, belki de imkânsızdır.

Mânevî kirlerden arınmış, semavîliklere açık nezih ruhlar, bilhassa içindeki bazı gecelerle daha bir zirveleşen bu mübarek zaman dilimini, âdeta bir lezzet gibi duyar, bir gül gibi koklar, bir mûsıkî gibi dinler ve bir kevser gibi yudumlarlar. Azıcık dikkat edebilsek hemen hepimiz, bu ayların ufkumuzda tulûunu, tıpkı semavî bir koruya veya uhrevî bir koya giriyor gibi en büyüleyici şekilde hisseder; ötelerde seyahat ediyormuşçasına bütün benliğimizle köpürür ve nâsûtiyetimizin hudutlarına sığmaz hale geliriz.

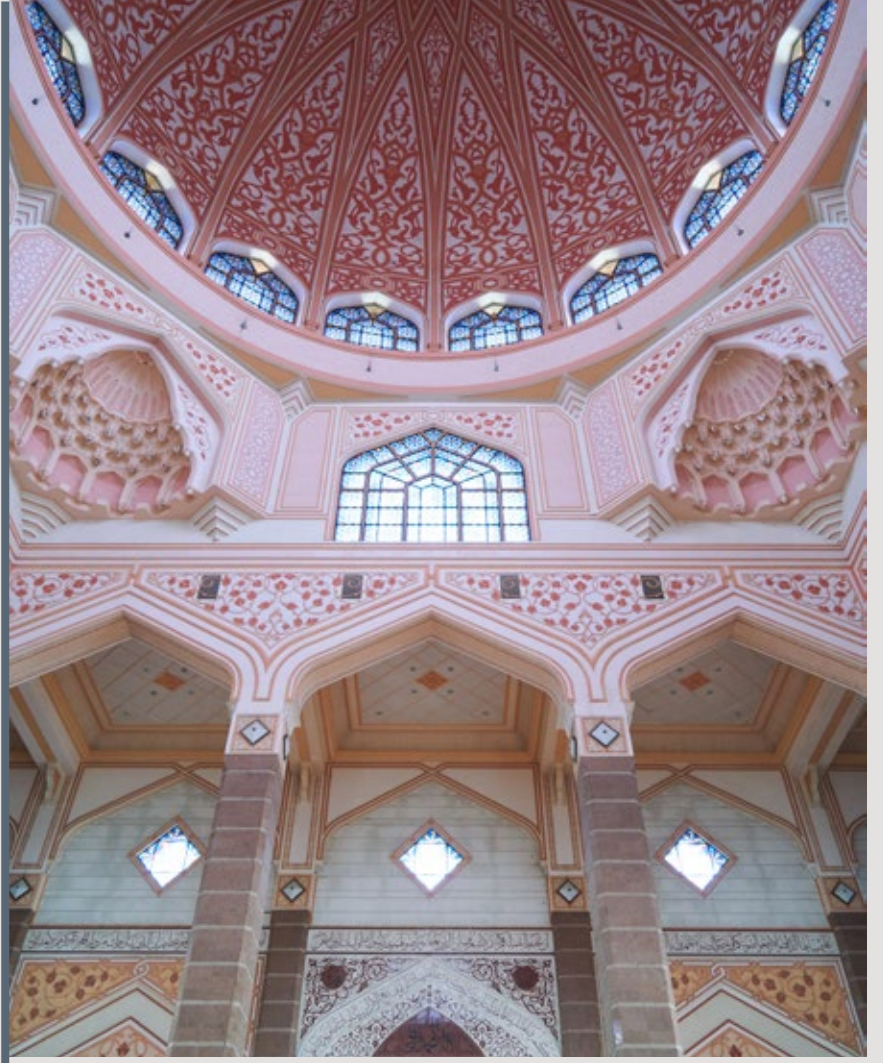

Aslında bir zamanlar, bu bizim en tabîî hâl ve iklimimizdi: Eskiden senenin hemen her mevsiminde yudumlayıp do-laştığımız o ledünnî zevk ve uhrevî hazlara, şimdilerde, pek çoğumuz itibarıyla fevkalâde aç ve susuz bulunuyoruz. O zevk ve hazları, geçmişe ait enginlikleriyle duyabilmek için, gündelik duygulardan ve düşüncelerimizi saran isten-pastan arınmamız, sonra da ümit ve beklentilerimizde daha bir derinleşmemiz icap ediyor. Bunu başarabildiğimiz sürece, varlığın içinde her zaman gizli, büyü, ince ve gönüllerimizi rikkate getiren pek çok gerçeği duyabilir ve sınırlılığımızı aşabiliriz. Hele, insanı sürekli ledünnî ufuklarda gezdiren mübarek gün ve gecelerde...

Evet, varlığı gönül kulağıyla dinleyebilenler için mübarek gün ve geceler, âdeta ötelerin diliyle bir şeyler mırıldanan birer şair, birer bestekâr hâline gelir ve bizlere ne harikulâde şeyler fısıldar. Duyup hissettiğimiz esintiler, cismaniyetimizi kuşatan başka görüntü ve başka gü-rültüleri bir tarafa iterek, gönlümüzün derinliklerinden, ukbaya açılan hususî menfez ve koridorlarla bizi, öbür tarafın meçhul ve büyüğü yamaçlarına ulaştırır ve temâşâ zevkiyle âdeta mest eder.

Böyle bir mülâhazalar dünyasında sabahlar, Cennete ilk adım atışın mest ü mahmurluğu içinde; öğlenler, Sevgiliyi temâşâ ile günün yorgunluğunu atma hazzıyla; akşamlar, bir alaca karanlık içinde vuslata yürüme neşvesiyle; geceler, halvetin idrakler üstü güzellikleriyle tül-lenir ve her biri ayrı bir tat, ayrı bir neşe ile gelir geçer gönül uf-kumuzdan.

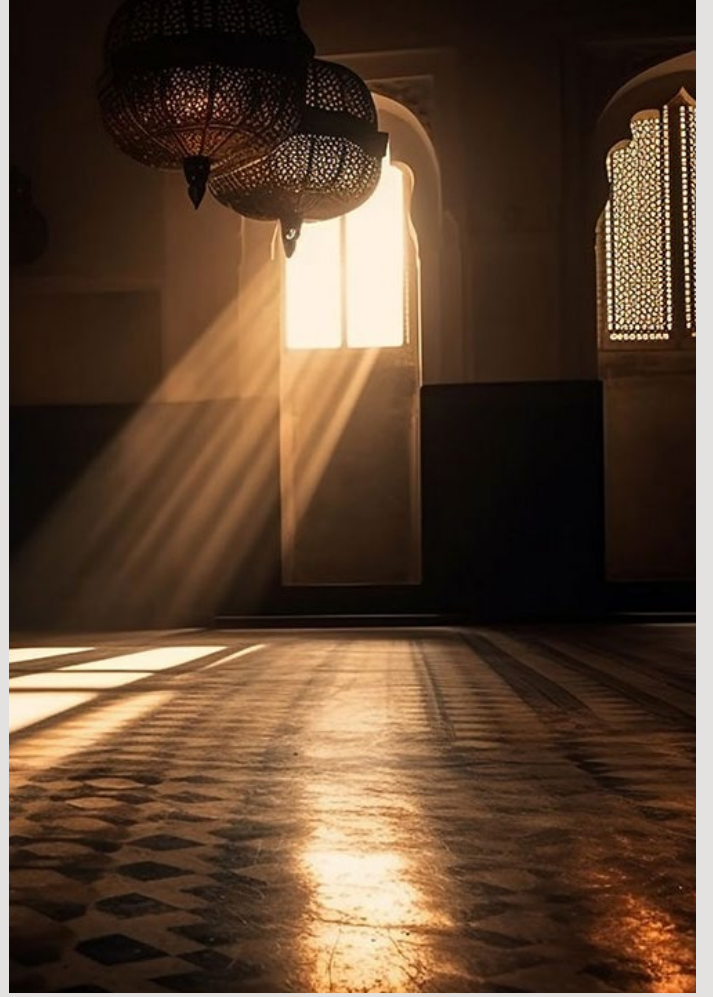
Hele, Regâib, Miraç, Bera-at kandilleri gibi gece âleminin taçları ve zamanın Allah'a en yakın zirveleri ya da O'na açılmanın rıhtımları, limanları, rampaları sayılan o mübarek gün ve gecelerde, gönüller ayrı bir duyarlılıkla parıldar; ruh sonsuza doğru bir başka türlü kanat çırpır; her şey verâların ezeli şiirine dem tutar; her yanı tam bir uhrevîlik büyüğü kaplar; her sineyi, dillerin ifadeden âciz kaldığı bir naz ve niyaz zemzemesi sarar.

Hususî bir kısım tecellilerle ötelerin kapısı, penceresi, menfezi hâline gelen mekân; ümit ve beklentilerin yakarışlara dönüşüyle billurlaşan zaman ve yeni nazil olmuş gibi, her sûresi, her maktâ, her âyeti ve her cümlesinde hemen herkese yepyeni bir hayat vaadiyle âvâz âvâz çağıldayan Kur'ân, bizlere, iman ve ümitle yemyeşil tepeler, Cennette cuma yamaçları gibi rü'yete açık zirveler ve susamış gönüllerimize hayat suyu gibi iksirler içirerek, ruhlarımızı mü'min olmanın tasavvurlar üstü avantajlarını sunarlar.. sunar ve Rabb'e yönelik sinelerde ne telâffuzları çatlatan mânâ ve muhtevalar, ne ifadelere sığmayan tecellilerle tül-lenirler.

Öyle ki, ruhlardaki bu enginlik ve zenginlik, görüp hissettiğimiz her şeye rengini çalarak bizi bütünüyle veraîleştirir.. ve kendimizi, uhrevîlerin teşkil ettiği bir halka-i zikirde mehabet yudumlu-yor ya da Cennetlerin ferahfeza ikliminde, huri ve gılmandan müteşekkil bir korodan neşideler dinli-yor gibi buluruz.

Hele, bazılarımız itibarıyla ve bazı zamanlarda, ruhlarımızı saran bu zengin uhrevîlik, bizi, içinde bulunduğumuz dar zaman buudları dışına çekerek, içimizde hep hasretini duyduğumuz Cennetin kapısının önüne kadar sürükler.. sürükler de, âdeta kendimizi, fevkalâde mahrem, asla duyulup görülmemiş ve kelimelerle ifade edilmeyen bir sihirli âlemin sahilinde sanırız. Böyle bir ruh hâleti içinde biz bir şey düşünüp konuşmasak da, öte-ler kendi sesinden bize güftesiz besteler sunar ve: “Ben kulağınızda bir ihtizaz, gözlerinizde bir ışık, sinelerinizde de bir haz olarak hep içinizdeyim.. içinizde ve duygularınıza açık limanlarda, rıhtımlarda, rampalardayım. İsteseniz beni avuçlarınızın içine alıp sahiplenebilirsiniz...” derler.

Ötelere, ötelere de ötesine uzanan bu köpük köpük duygular içinde gönüllerimize yağdığına inandığımız uhrevî ışıkların; her zaman his ve yakarışlarla tüten umumî havanın; mor, pembe, beyaz, sarı sokaklarda ve mahyalardaki kandillerin; günde birkaç defa ruhlarımızda sonsuz rasat etmeye koştığımız mabetlerin; bizimle aynı duyguyu paylaşan ve hislerimize tercüman olan tertemiz insanların.. evet bütün bunların hemen hepsinin ayrı ayrı birer mevcudiyeti, birer ruh ve mânâsı, birer lezzeti ve birer büyüğü olduğunu duyar gibi oluruz.

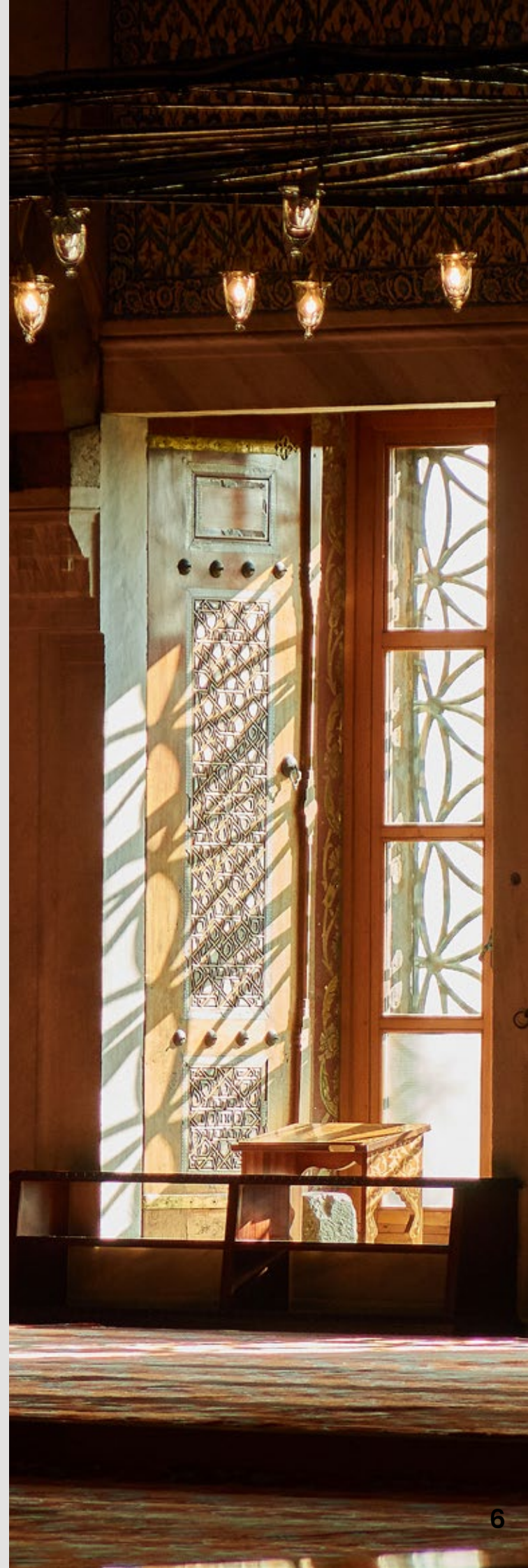
İşte bu mânâ ve muhteva ile dopdolu ruhlarımız, asıl kendilerine döndüklerinde, her şeyden daha engin olan iç dünyalarının derinliklerini temâşâyâ dalar ve çevrelerindeki eşyayı daha bir farklı duymaya başlarlar.

Evet, varlık, insan ve ötelerin daha mükemmel duyulup hissedildiği bu mübarek günler, dimağlarımızda en kudretli düşünceleri tutuşturur, ruhlarımızda en zevkli şiirleri besler, gönüllerimize en sırlı vâridât kapılarını aralar ve bize en mahrem hislerimizi ifade etme imkânını hazırlar.

Bu mübarek zaman diliminin mehabetiyle bazen hemen pek çoğumuz susar ve âdeta kendi iç dünyamızla hasbîhâle başlarız. Kim bilir, belki de böyle bir sessizleşme, güven, sevgi, itibar ve herkesi kucaklama yolunda en belîğ sözlerden daha anlamlı tesirler icra ediyordur. Evet bazen, murâkabe, his, mârifet mülâhazası ifade eden böyle heybetli bir sessizlik en derin sözlerden daha müessir olabilir.. ihtimal bizim en çok hasretini çektiğimiz işte bu sâmit talâkattir.!

Eskiden beri bu kutlu zaman dilimi yaşana yaşana ruhlarımıza öyle işlemiştir ki, o daha ufukta belirir belirmez, kalbimizin dudaklarında ne şeker-şerbet şeyler duymaya başlar, ne engin mânâların bir beyan zemzemesi hâlinde içimize aktığını hisseder ve ne enfes düşüncelerin kalemlerden akan mürekkeplere karışıp nakış nakış kâğıtların üzerine döküldüğüne şahit oluruz. Olur ve hâlihazırdaki mevcudiyetimizin yanında, olmayı düşündüğümüz, iman ve ümitlerimizde tomurcuk tomurcuk açan günleri sayıklar, arzu ve emellerimize göre yepyeni dünyalara doğru kanat çırpıp uçtuğumuzu sanırız.

Biz hepimiz, bu mübarek ayları ve o ayların zirve gün ve gecelerini imanlı gönüllerimize her zaman akseden ı ışık tayfları şeklinde görmüş ve sevmişizdir. Aradan yıllar ve yıllar geçse, insanların düşünce ve tarz-ı telakkileri değişse de bu mübarek gün ve geceler, bizleri hep aynı duygu ve düşünce yamaçlarında dolaştıracak ve gönüllerimize aynı ilhamları boşaltacaklardır.

Kutlu Zaman Dilimi: Üç Aylar

Üç ayların kendilerine mahsus bir tadı, bir şivesi vardır ki, onları yılın diğer aylarından ayırır.. her ayın güzellik ve nefasetinin zâhirî duygularımızla hissedilip yaşanmasına mukabil, bu müstesna zaman dilimi kalble ve batınî duygularla yaşanır. Bu aylarda gönül dünyalarına yönelen insanlar, iman ve iz'anlarından fışkıran ışıklarla eşyanın perde arkasını süze süze, duygularıyla, içinde ebedî bir ömür sürecekları firdevslere uyanmış ve ulaşmış gibi olurlar. Onlar için bu aylardaki günler, geceler, hatta saatler ve dakikalar âdetâ bir başka büyüyle gelir-geçer; gelip geçerken de derecesine göre herkese mutlaka bir şeyler fısıldar.

Bu aylarda zaman hep uhrevî renklerle tülleenir.. insanlar tıpkı öbür âlemin sakinleriymişçesine munisleşir ve sırlı bir derinliğe ulaşırlar. Herkes kendi iç derin-

liklerinden olduğu gibi, varlığın sinesinde de ukba buudlu bir şiiri dinler ve yığın yığın hülya ve hatıraların, beklenti ve rüyaların gurup ve tulûlarında dolaşır. Yer yer hüznölü, zaman zaman da neşeli tedaileriyle üç aylar, bize hem yitirilmiş bir Cennetin hasretini hatırlatırlar hem de buğu buğu onu yeniden bulabileceğimiz ümidiyle bütün benliğimizi sararlar. Evet, hayatımızın her dakikasını ayrı bir saadet ve neşeye, ayrı bir gerilim ve hamleye çeviren bu günlerdeki hatıra ve tedailer, duygularımızı sessiz bir şiire, hayatımızı da sihirli bir güzelliğe çevirirler.

Biraz da üç aylardaki nurların gönüllere sinmesiyle sokaklardaki ışıklar, minarelerdeki mahyalar, her taraftaki ruhanî canlılık ve mabetlere koşan insanların simalarındaki letâfetle dünyadakinden daha çok Cennetteki zamanları hatırlatan bu nûrefşân zaman dilimi, kadri, kıymetini bilenlere ayrı ayrı lezzetler ve zevk-i ruhanîler sunar.

Evet o, imanı, İslâm'ı, mabedi ve ibadeti duyup anlayanları; mârifet, muhabbet ve ledünnî hazlara açık olanları, değişik dalga boyundaki ışıklarının renkleri, latîf latîf esen havasının incelikleri, uğradığı herkesi büyüleyip geçen zamanın seslerinden toplanmış ve ruhları sarıp okşayan o sonsuz zevk meltemleriyle kucaklar.

Hemen her sene zamanın bu altın dilimini idrak edince, âdetâ, ötelerin ayn-ı hayat olan o sevimli, neşeli mavimtirak günlerine bir kere daha kavuşur gibi oluruz. Evet, bir kere daha gönül gözlerimizde her yan baharla tülленir.. her tarafta yeniden hayat köpürür.. dağ-bayır yeşerir ve renklerle kahkaha atar.. çiçekler raksa durur, bülbüller naralar yağdırır.. ve duygular gülden, lâleden alevlerini alıyor gibi olur.

Öyle ki her yanda esen bu umumî hava gönüllerimizi bir mutluluk vaadiyle kaplar ve bize ne bilinmedik, ne sezilmedik şeyler fısıldar. Hatta hayatları bedbinliğe, karamsarlığa kilitlenmiş insanlar bile bu semavî şehrâyinden nasiplerini alırlar.

Hele günler, o ibadetle derinleşen saatlerini, hayatın gerçek mânâsını terennüm etmek için gönüller üstünde bir mızrap gibi hareket ettirdiğinde, kuş cıvıltıları safvetinde ve bir çocuk neşesi tadındaki ezan dakikalarının, Cennet güzellikleri kadar tesirli ve bu güzelliklere meftun bir kalb gibi olgun ve dolgun ibadet saatlerinin, Hakk'ı muhatap alma ve Hakk'a muhatap olma mânâsıyla tüten zeberced duyguların zikr u fikirle sinelerimizi

çoşturan şiiri başlar.. başlar da, varlığın çehresindeki perdeler sıyrılır ve Hakk'a yakın olmanın o kendine mahsus huzur ve itminan dolu lezzetli, sımıcak mavi dakikaları bizim olur. Günde beş, haftada lâakal otuz beş defa, âdetâ bir nurdan helezon çevresinde dolaşır, gönüllerimizde miraç fırsatlarına erer ve hep insan-ı kâmil olmanın rüyalarıyla yaşarız.

Üç ayların başlangıcı, kamer birkaç gün önce zuhur etse de, rağbetlere açık inayetle tülленen bir perşembe akşamı “merhaba” der ve bir mızrap gibi gönüllerimize iner. Ulu günlere ve daha bir ulu güne akort olmaya teşne duygularımızı ilk defa uyarıp çoşturan “Regâib” bir ses ve enstrüman denemesi gibidir. Yirmi küsur gün sonra gelecek olan “Miraç” tam hazırlanmış ve gerilime geçmiş ruhlar için âdetâ, semavî düşüncelerle, gök kapılarının gıcırtilarıyla ve uhrevîlik esintileriyle gelir. “Beraat” bu tembihlerle uyanmış ve tetikte bekleyen sinelere kurtuluş muştularıyla seslenir. “Kadir Gecesi” ise, bu kadirşinas insanları, tasavvurlar üstü ve ancak bin aylık bir cehd ile elde edilebilecek feyiz ve bereketle kucaklar, onları afv u mağfiret meltemleriyle sarar.

Üç ayların bu olabildiğince tatlı ve imrendiren sıcaklığı, imanlı gönüller için gece-gündüz demeden devam eder. Her gün, bütün parlaklık ve canlılığıyla bereketlerini başımıza boşalttıktan sonra gidip ufka kapanınca, arkadan yepyeni, âsûde ve buğu buğu güzellikleriyle bir başka sabah tulû' eder.. gönüllerimizi dolduran, iç âlemlerimizde gizli gizli bir şeyler örgüleyen, hüşyar gönüller için oldukça hülyalı bir sabah..

Receb ayının girmesiyle Rahmeti Sonsuz'a karşı dua, niyaz, hamd u senâ ve tam bir teyakkuzla hazırlığa geçen ruhlar, ayın sonuna doğru ötelere uyanmış gibi tam bir temâşâ zevkine ererler.. ererler de hemen herkesin dili, edası, üslûbu değişir ve çehrelerini bir heybet, bir haşyet ve bir ümit sevinci bürür. Herkes daha ziyade kalb diliyle konuşmaya başlar.. beşerî sertlikler daha bir yumuşar.. ve bunlar arasında bir hayli insan, miraç yapacakmışçasına bütün dünyevî ağırlıklarını atar da âdeta ruh hiffetine ulaşır. Derken Hakk'a yönelmiş bu insanların gönüllerinden taşan nuraniyet ve simalarındaki rengârenk incelik en katı kalbleri dahi yumuşatacak ve rikkate getirecek ölçülere ulaşır.

Receb ayının girmesiyle, her zaman ayrı bir derinlikle tüllenen geceler, daha bir büyümlü hal alır ve herkese ne dâhiyâne düşünceler ilham ederler. Hele, ondaki bu gecelerin ötelere açık menfezleri sayılan kutlu zaman parçaları, her zaman bize, gönüllerimize benzeyen emeller ve Cennet duygularıyla coşan hülyalar aşırlarlar.. aşırlarlar da, sonsuzluk arzularımızı kucaklar ve ruhlarımıza yeni yeni rüyaların kapılarını aralarlar. Hemen her gece ben-

liğimizde uyukluyor gibi sessiz sessiz duran hislerimizi uyarır ve bize dünyadakin-den daha derin saadet düşünceleri ilham eder.

Kitaplarda “Şehrullâhi'l-Muazzam” diye geçen Şaban ayını, bütün varlığa ve benliğimize sinmiş bir lezzet gibi duyar ve gönüllerimizin ümide, beklentiye, uhrevî güzelliklere kaydığını hisseder gibi oluruz. O, gecesiyle-gündüzüyle, insana Ramazan besteli büyümlü bir mûsıkî gibi tesir eder.. kendisine sığınanları semavî kollarıyla sarar.. bir anne şefkatiyle kucaklar ve onları rahmetin enginliklerinde dolaştırır. Onu kendi ruhuyla idrak edenler için, sanki zaman delinmiş de, duygularımıza zaman üstü âlemlerden bir şeyler akıyormuş gibi olur. Öyle ki, herkes onun aydınlık dakikalarında ve onu duymanın enginliklerinde bir adım daha atsa, kendini, bir sihirli merdivene binip ötelere yürüyecekmiş gibi sanır. Hemen her gün, her gece, her saat ve her dakika fitratlarımızdaki gizli sonsuzluk arzusu ve ebediyet düşüncesiyle kim bilir kaç defa ötelere ihtiyacımızı hisseder ve bu Allah ayının araladığı menfezlerle emellerimizi temâşâyâ koşarız.

Derken sımsıcak, olabildiğince yumuşak ve hummalı dakikalarıyla Ramazan ufukta belirir.. vicdanlar teyakkuza geçer, bütün gönüller uyanır, bütün duygular coşar.. ve insanlar oluk oluk mabede akar; oradan da Rabbine yürür.

Ramazan'ın gelmesiyle ruhun rabitaları daha bir güçlenir.. uhrevî arzu ve emeller daha bir köpürür; köpürür ve duygular üzerine bir mızrap gibi inip kalan bir Ramazan mülâhazası, inanmış si-

neleri aşkla, şevkle coşturur; onların ruhlarında âdeta yangınlar meydana getirir. Denebilir ki, Ramazan senenin en nurlu, en içli, en tesirli, en lezzetli günleri ve leddünnî hayatımızın da en önemli bir iç dinamizmi olarak bütün benliğimize siner ve bize en uhrevî hazlar yaşatır.

Çarşı-pazar ve sokakların görüntüsü ötelere ait duygularla köpürür. Minarelerin solukları gönüllerde Kur'ân hüznüyle yankılanır.. mabetler ışıktan fistanlara bürünür ve imanlı gönüllerin avazlarıyla inler.

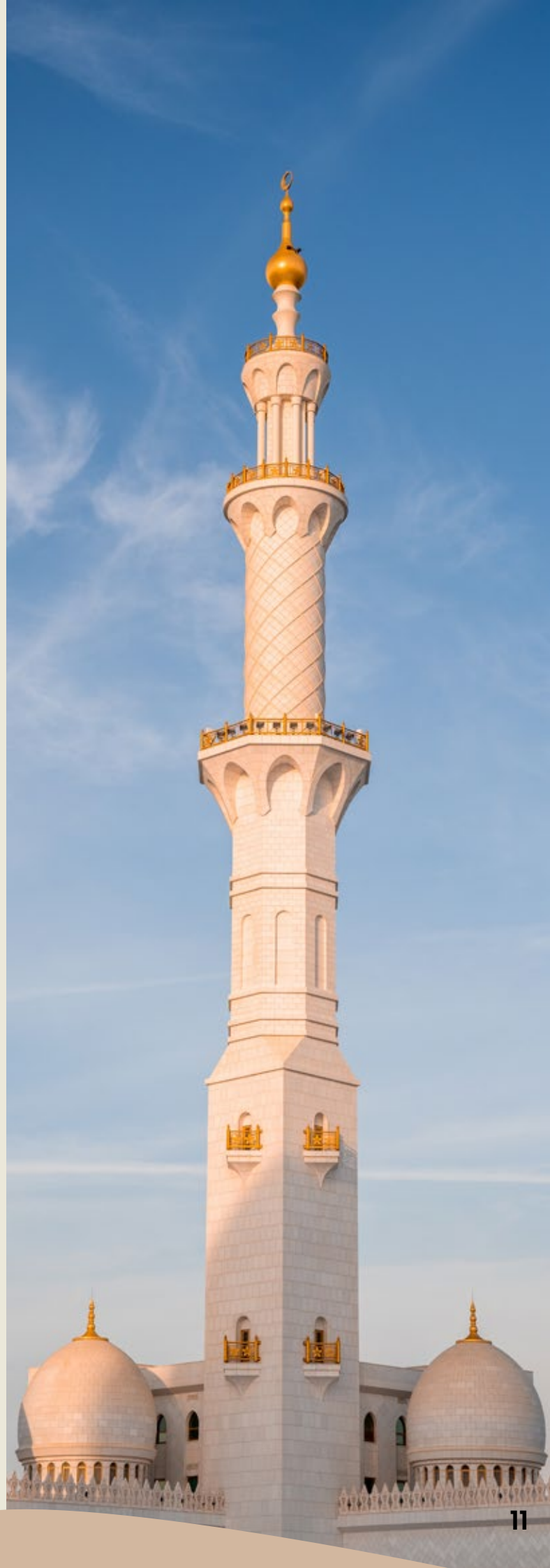
Evden mabede, mabetten mektebe her yerde Hakk'a yönelişin sevinç ve itminanı yaşanır.. ibadetle şahlanan sinekler, bütün güzelliklerini ortaya döker.. en mahrem çizgileriyle iç dünyalarından kopup gelen aşklarını, şevklerini haykırırlar. Bu insanlar, güya "vuslata hazırlanın" emrini almış gibi her geceyi bir "şeb-i arûs" arefesi sayar ve her günü de engin bir vuslat duygusuyla geçirirler.

Evet, Ramazan'daki her seste bir başlangıç vaadi, her solukta bir kurtuluş ümidi nümâyândır. İftarlar, bize bir kısım sırlar fısıldar ve ufkumuzda büyük buluşmanın çağrışımlarıyla tülленirler.. teravihler ümit dünyamıza neler neler vaad ederler.. geceler, âdeta nazlı bir gelin edasıyla bize harem kapılarını aralar ve vâridâtın her türden dalga boyuyla ışık olur gönüllerimize akarlar.. imsaklar tıpkı vapur düdüğü, uçak sesi ve füze tarrakalarıyla tınlar ve Dost'a vuslat yolunda bir gece yolculuğunu salıklarlar... Nihayet upuzun bir gün, o tatlı buluşmanın telaşlı ama dikkatli, heyecanlı fakat ümitle dolu saatleriyle gelir her yanımızı sarar.

Ramazan'da hayat o kadar derin ve anlamlıdır ki, konuşulan her söz, duyulan her ses insana, onun gönlünden fıskıran bir besteymiş gibi gelir; gelir de en tatlı nağmeler hâlinde duygularımız süzölmeye başlar. Her zaman ruhun bir tomurcuk gibi açılmasına ve benliğin derinliklerinde uyuyan duyguların uyanmasına vesile olan ve bizi en büyüleyici, en enfes hülyalar âleminde dolaştıran Ramazan, hepimizi ta iliklerimize kadar bir aşk u şevk ve bir vuslat ihtiyacıyla yoğurur, gönüllerimize gerçek hayatın neşvesini duyurur.

Ramazan'da tam azığını alabilen herkes, burada elde ettiklerinin ötesinde, yürüdüğümüz bu nurlu fakat biraz buğulu yolun sonunda, hep özleyip durduğu bir ebedî saadetin var olduğunu anlar ve bütün benliğiyle O'na yönelir. Evet, her iftar ve her imsakta insan, kendine yepyeni bir vuslat kapısının aralandığını seziyor gibi olur ve iki adım ötede daha çaplı ve daha büyüleyici bir buluşma ihtiyaç ve ümidini duyar; duyar da bir tarafta gurbet ve yalnızlık, diğer tarafta da beklenti ve hülyalar onları daha engin bir büyü ile sarar ve hakiki aşkın derinliklerine çeker.

Öyle ki, onların sinelerinin enginliklerinde olduğu gibi, mekânın sonsuzluğunda da her şeyin aşk etrafında cereyan ettiğini duyar ve kendilerinden geçerler. Kadın-erkek, genç-ihtiyar, zengin-fakir herkes, kendi idrak seviyesine göre, Ramazan'da önemli bir hazırlık dönemi yaşar; sonra da hiç bitmeyecek bir yol mülâhazasıyla hep Allah'a yürüyor gibi olurlar...

Teveccühe Teveccühle Mukabele Edilir

Şimdiye kadar pek çok insan, kendi zaviye ve kendi ufku itibarıyla üç aylar ile alâkalı nice güzel söz söylemiş, nice güzel beyanda bulunmuş, gündüz ve gecesiyle bu ayların mü'min hayatına kazandıracağı nice güzelliklere dikkat çekmiştir. Hazine kıymetindeki bu eserlerin karşılıklı okuma yoluyla kelime kelime üzerinde durulup tahlil edilmesi, müzakere metoduyla sindirilip içselleştirilmesi, bu ayların insana kazandıracağı varidât ve füyuzâtı anlama ve duyma adına çok önemlidir.

Evet, üç aylarla alâkalı yazılanlardan tam istifade edebilmek için sığ ve sathî bir okuyuş tarzından uzaklaşıp, meselenin derinliklerine açılmasını bilmek gerekir. Aksi hâlde, bu duygu ve düşünce geliştirilmediği sürece insanın üç aylarla alâkalı okuyup dinlediklerinden hakkıyla istifade edebilmesi mümkün olmayacaktır.

Ayrıca, bu kutlu zaman dilimlerinin kendine mahsus

güzelliklerini ve insan gönlüne akseden zevk ve lezzetlerini kâmil mânâda duyup tadabilmek için daha baştan bu zaman dilimlerinin “ganimet ayları” olduğunun bilinip takdir edilmesi, arkasından da saniyesi zayi edilmeksizin gece ve gündüzüyle bu ayların ciddî şekilde değerlendirilmesi gerekir. Mesela, azim ve kararlılıkla geceleri kalkıp Cenâb-ı Hakk’a teveccüh etmeyen ve gece varidâtını yudumlamayan bir insanın bu aylarla ilgili dile getirilen güzellikleri derinliğiyle hissetmesi, tatması ve zevk etmesi mümkün değildir. Evet, insan ciddî bir metafizik gerilim içinde bu aylara girmez, ciddî bir kulluk şuuruyla kendisini ibadete vermez ve kendisini işin içine salmazsa, bu ayların ifade ettiği mânâlar bardaktan boşalırcasına yağıp dursa da o, bunları duyup hissedemez. Hatta o, başkalarının bu zaman dilimleriyle ilgili ifadelerini kendi idrak ve istidadının mihengine vurur ve onları bir lüks ve fantezi olarak değerlendirebilir.

Evet, bu mübarek günlerin tepemizden aşağıya sağanak sağanak boşalttığı varidâtı duyabilmek, öncelikle ona inanıp teveccüh etmeye bağlıdır. Zira teveccühe teveccühle mukabele edilir. Siz bu ayların ruh ve mânâsına teveccüh etmezseniz, onlar da size kapılarını açmaz. Hatta bu aylarla ilgili söylenen çok canlı ve parlak sözler bile sizin nazarınızda cansız bir ceset gibi sönük kalır.

Öyle ki bu mevzuda ne İbn Recep el-Hanbelî'nin bam teline dokunan ifadeleri ne de İmam Gazzâlî Hazretleri'nin yüreklere aşk u heyecan salan sözleri sizin gönlünüzde bir aks-i seda bulur. "Acaba bu adamlar ne söylüyor ki!" der, geçer gidersiniz. Çünkü bir sözün tesiri adına, söylenilen sözün kıymeti kadar, muhatapların bakış açısı, niyeti, idrak ve sinelerinin bu meseleye açık oluşu da önem arz eder.

Bu itibarla insan meseleyi öyle sahiplenmeli ki, âdeta recipeşmeli, şabanlaşmalı ve ramazanlaşmalıdır. Evet, insan, onlarla öyle bütünleşmeli ki, bu kutlu ayların insan ruhuna neler söylediğini duyup hissedebilsin. Yoksa siz, siz olarak kaldığınız, sathîlikten kurtulamadığınız ve bu ayların hakikatini araştırmadığınız sürece bu aylarla ilgili söylenen çok güzel sözler bile bir kulağınızdan girer, öbür kulağınızdan çıkar.

Bu açıdan, laubaliliğe açık duran, böyle bir ganimet mevsiminde kendini yenileme gibi bir gayret içinde olmayan, hâl ve hareketlerinde ciddiyeti yakalayamayan insanların bu aylardan istifadeleri çok zordur.

Üç Ayları Nasıl Değerlendirebiliriz?

Bizlerin bu dünyaya gelmemizin esas gayesi, bu ayeti kerimede bildirilen o güzel ticareti yapıp, ardından bu yaptığımız ticaretin meyvelerini devşirmek üzere ahirete gitmektir.

Yani bizler sahip olduğumuz imkânları Allah yolunda kullanacağız; O'na ibadet edecek, O'nun emir ve yasaklarını yerine getirecek ve O'na hakiki kul olma yollarını araştıracağız. Zaten bir Müslüman için de bundan daha büyük bir şeref ve paye yoktur.

Diğer yandan, şu kısacık ömrümüzü Rıza-ı İlâhî'yi kazanma yolunda harcıyıp onunla ebedi mutluluğu kazanmak gibi bir yüce gayeyle karşı karşıya bulunuyoruz. Fakat dünya bütün fitnesiyle karşımıza dikilip bizi kendine çağırdığından ve nefis ve şeytan gibi iki düşmanınız bulunduğundan fakat buna karşılık bizler gayet aciz ve zayıf olduğumuzdan dolayı her zaman istikametimizi koruyamıyor, her an duru kalamıyor ve kulluk kulvarında sürekli gel-gitlere maruz kalıyoruz.

O halde ne yapmalıyız ki, yaptığımız ibadetlerimizin sevabı katlanarak bize geri dönsün, ömür dakikalarımız bire yüz, bire yedi yüz ve daha fazla veren başaklar gibi ahiret hesabına semere versin ve işlediğimiz hata ve günahlarımız affolunsun!?

Yenilenme Zamanı

İşte bütün bunlar için Rahmeti Sonsuz Rabbimiz, bizlerin önüne, değerlendirildiğinde şu fani dünyayla ebedi hayatları peyleyebileceğimiz, günahlardan arınıp temiz bir gönül iklimine ulaşacağımız, her anında yudum yudum huzur içeceğimiz üç aylar gibi bereketli bir zaman dilimi koymuştur.

Ey iman edenler! Sizi gayet acı bir azaptan kurtaracak, üstelik size çok kârlı bir ticaret sağlayacak bir iş bildireyim mi? Allah'a ve elçisine inanır, Allah yolunda mallarınızla ve canlarınızla mücadele edersiniz.

Eğer bilerseniz bunu yapmak sizin için çok hayırlıdır.

(Saf Suresi, 61/10-11)

Yeni bir aşk ve şevkle ibadete koşacağımız, Allahımızı, Peygamberimiz'i, Kur'ânımızı, dinimizi yeniden tanıyacağımız, tanıyıp seveceğimiz, birbirimizi tekrar bir kere daha sımsıcak duygularla kucaklayacağımız bir zaman dilimi.. geçmişin muhasebesini yapıp ümitli geleceğe yelken açacağımız, kendimizi kontrol ederek, içimizi keşfetme yolculuğuna çıkabileceğimiz bir zaman dilimi.. yersiz hırsları, anlamsız çekişmeleri bırakıp, hoşgörünün o kuşatıcı iklimine dalabileceğimiz bir zaman dilimi.

Bediüzzaman Hazretleri bu kutlu zaman dilimlerinden bahsederken şöyle diyor:

“Her hasenenin (iyiliğin, ibadetin) sevabı başka vakitte on ise, Receb-i Şerifte yüzden geçer, Şâban-ı Muazzama'da üç yüzden ziyade ve Ramazan-ı Mübarekte bine çıkar ve Cuma gecelerinde binlere ve Leyle-i Kadirde (Kadir Gecesinde) otuz bine çıkar.”(Sualar, 14. Şua)

Demek ki, üç aylar hakkıyla değerlendirdiğinde, bizlerin bir ömür boyu elde edemeyeceğimiz sevapları kazanmamıza vesile olacaktır. Üç aylara bu kudsiye-

ti veren, en başta Allah (c.c.) ve Peygamber Efendimiz'dir (s.a.s). Bu kudsiyetin birer parçası olan dört önemli ve mübarek gece, (Regaib, Mirac, Beraat ve Kadir geceleri), üç ayların içindedir.

Üç ayların değerini ifade eden ve onu değerler üstü değerlere taşıyan unsurlardan biri Efendimiz'in (s.a.s) şu mübarek dualarıdır:

“Allahım! Receb'i ve Şâban'ı hakkımızda hayırlı ve mübarek kıl, bizi Ramazan'a ulaştır”
(Ahmed b. Hanbel, Müsned, 4/180) (2346)

Yine Hz. Aişe Validemiz (r.ah) şöyle buyuruyor:

“Resûlullah'ın Şaban ayındaki kadar oruçlu olduğu bir ay görmedim.” (Müslim, Sıyam, 175).

Bizler için en güzel örnek olan Alem-lerin Sultanı Efendimiz (s.a.s), üç aylar girdiğinde diğer zamanlardan daha çok oruç tutar, nafile namazlarını artırır, yoksulları daha çok gözetirdi. Ve bu yaptıklarını Ramazan ayına doğru daha da çoğaltır, Ramazan ayında ve özellikle sonlarına doğru, geceleri ev halkını da kaldırarak adeta kulluğunu zirveleştirirdi.

Bu Aylarda Neler Yapabiliriz?

Şimdi, bu büyük ticaret imkânından mahrum kalmamak için şu mübarek zaman dilimlerinde neler yapabileceğimize dair birkaç hususu hatırlayalım.

1- Öncelikle bizler böyle zamanlarda kulüğümüzü gözden geçirerek, eksik ve hatalarımızı ele almalı ve bunları düzeltebilenin yollarını aramalıyız. Yani hesaba çekilmeden önce burada kendimiz kendimizi hesaba çekmeliyiz ki, ahiretteki hesabımız kolay olsun.

2- Üç ayları günahlarımızın affı için bir fırsat bilmeli ve bol bol tövbe ve istiğfarda bulunmalıyız. Özellikle şu günlerde Müslümanların içinde bulunduğu sıkıntıları düşünerek dua dua Allah'a yalvarmalı ve Onun yardım ve inayetini talep etmeliyiz.

3- Özellikle namazlarımızı yeniden ele almalı, mümkün merteye cemaate devam etmeli, hatta yanımıza çocuklarımızı da alarak ibadetlerimizi büyük camilerde yapmaya çalışmalıyız. Böylece o ruh ve manayı daha iyi hissedebiliriz. Bundan başka eğer kaza namazlarımız varsa bunları kılma yoluna gitmeli, kaza namazımız yoksa bile, çokça nafile namaz kılmaya çalışmalı ve özellikle geceleri iyi değerlendirmeliyiz.

4- Bu zamanlar bizim için Kur'an'a döndüğümüz, Kur'an'la yeniden buluştuğumuz ve onu anlamak için cehd eylediğimiz anlar olmalı. Bunun için de, imkânımız nispetinde çokça Kur'an okumalı, hatimler indirmeli ve bununla yetinmeyerek,

Kur'an'ın manasına da nüfuz edebilmek için onun meal ve tefsirlerini okumalıyız.

5- Üç ayların girmesiyle birlikte, bu havanın bizim evimizde de hissedilmesi adına gerekeni yapmalıyız. Yani evimiz farklı bir atmosfere bürünmeli ve evimizin fertlerinden her birinin bu kârlı ticaret zamanını en iyi şekilde değerlendirmesi adına bize düşeni ihmal etmemeliyiz. Bol bol Kur'an okumalarla, kılınan namazlarla, okunan virdlerle ve yapılan dualarla evimizde bir manevi hava esmeli, gözlerimizde sürekli ahiret tüllemeli ve böylelikle artan bir tempo sayesinde Ramazan'ı ve hususiyle de bin aydan hayırlı olan Kadir Gecesi'ni manevi yönden hazırlıklı bir şekilde karşılamalıyız.

6- Akrabalarla, komşularla ve dostlarımızla olan yakınlığımızı bir kat daha arttırmalı ve özellikle kandil gecelerinde göndereceğimiz tebrik mesajları veya yapacağımız ziyaretlerle onların gönül ve dualarını almalıyız.

7- Etrafımızdaki fakir fukaraya yardım etmeli, imkânımız ölçüsünde sadaka vermeli, fakir öğrencilerin okuması için onların elinden tutmalıyız. Çünkü bu zaman dilimlerinde vereceğimiz sadaka ve zekatlarımızın sevabı, bize katlanarak geri dönecektir.

Üç aylarınız, bereketli, feyizli ve en üst seviyede istifadeli olsun..

Üç aylar orucu diye bir oruç var mıdır?

islâm'da zamanla kayıtlı oruç, sadece Ramazan'da vardır. Onun dışında "üç aylar" orucu diye bir oruç asıl kaynaklarımızda bulunmamaktadır.

Müslüman, Recep ve Şaban aylarında çok oruç tutmalıdır ama onları tamamen oruçlu geçirmek diye bir husus kitaplarda bulunmamaktadır. Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) Hz. Âişe'nin ifadesine göre Ramazan'dan başka hiçbir ayı bütünüyle oruçlu olarak geçirmemiştir. Ramazan'dan sonra en çok oruç tuttuğu ay ise Şaban ayıdır (*Müslim, sıyam 175, 176*).

Günümüzde uygulanan şekliyle, üç ayları 7 sene tuttuktan sonra kurban kesme gibi bir ibadet kesinlikle yoktur ve bid'attır. İnsan, bu türlü şeylerle sevap kazanayım derken günaha girebilir.

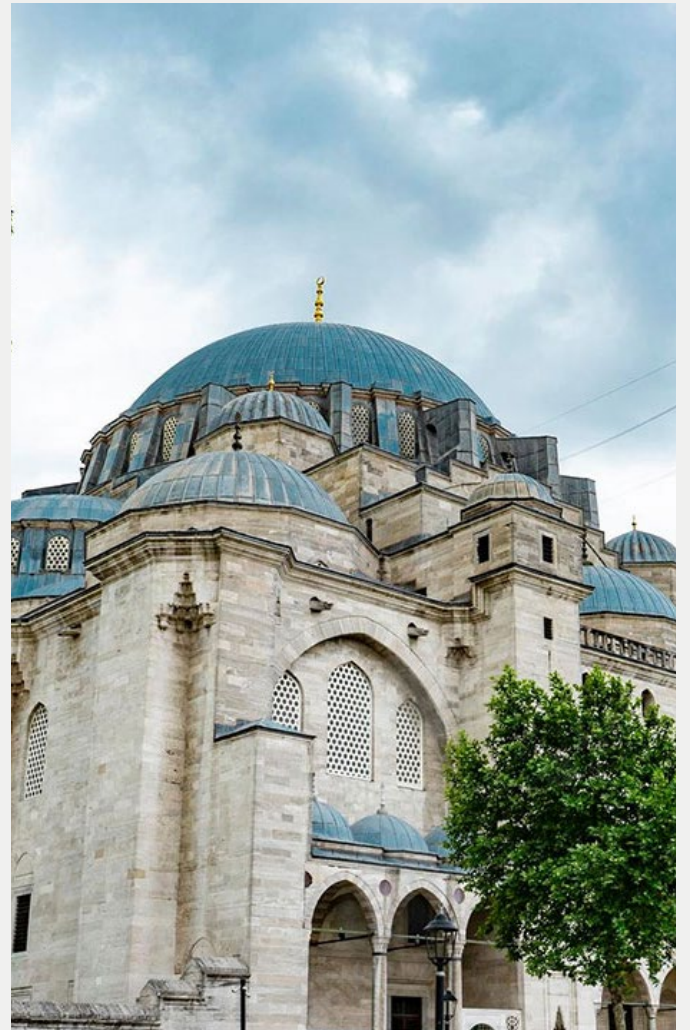
Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem), fıtrî hayatın temsilcisidir; onun kıldığı namaz da, tuttuğu oruç da insanın fitratına uygundur. Gerçi O, her ne kadar daha fazla, daha fazla dese de, kendi ifadesiyle, en zayıfların ayağına göre yürüyor ve kimsenin zorlanmayacağı bir ibadet örgüsü takdim ediyordu.

Hatta bu noktada daha fazla yapmak isteyenleri dizginlemiş ve "Sizin Allah'a karşı en müttaki olanınız, en yakınınız benim, ben bazen namaz kılar bazen uyurum, bazen oruç tutar bazen iftar ederim..." (*Buhârî, nikâh 1*) buyurmuşlardı.

Zira O, ölçü insanıydı. Kendisi bazen peşpeşe hiç iftar etmeden oruç tutardı, aynı şeyi sahabe yapmak isteyince buna da engel olmuş ve kendilerinin Allah tarafından yedirilip-içirildiğine dikkat çekmişti.

Öyleyse bizim için esas olan, ölçü insanının koymuş olduğu ölçü çerçevesinde ibadetlerimizi ifa etmek olmalıdır.

Daha fazla oruç tutmak isteyenler için Efendimiz'in en son tavsiyesi, Hz. Dâvûd'un orucu denilen gûnaşırı oruç tutma şeklidir (*Müslim, sıyam 189*). Efendimiz bunun ötesindeki bir oruca asla müsaade etmemiştir.

Kandil gecelerine özel namazlar var mıdır?

Kandil gecelerine ait hususî bir namaz yoktur.

Fakat bu geceleri;

1. kaza veya nafle namaz kılarak,
2. Kur'ân okuyarak,
3. tevbe-istiğfar ederek değerlendirmek gerekir.

Kandil günlerinde oruç tutmak isteyen hangi gün oruç tutmalıdır?

Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Şaban ayının on beşinci gecesi olduğu zaman o geceyi ibadetle ihya ediniz ve gündüzünü de oruçla geçiriniz...” (İbn-i Mace, ikame, 191; Ahmed b. Hanbel, Müsned, 2/258) buyurmuştur.

Kandil günlerinde oruç tutmak isteyenler, ihya ettikleri kandil gecesi oruca niyet edip ertesi gün oruç tutarlar. Çünkü dinî hükümlere göre gün, güneşin batışı ile başlar ve ertesi gün güneşin batımına kadar devam eder.

Nitekim Cuma gecesi dediğimizde aslında günümüz takvimine göre Perşembeyi Cumaya bağlayan gece kastedilir. Aynı şekilde Ramazan başladığında ilk teravihi oruca başlama-dan kılarız.

Ancak şunu da ifade etmek gerekir ki kandil gecesinden önceki gün oruç tutmayı yasaklayan bir hüküm yoktur. İhtiyaten kandilden önceki gün ve sonraki gün de oruç tutma tercih edilebilir. Zira oruç tutulması mekruh olmayan günlerin hepsinde oruç tutmak mümkündür ve sevaptır.

Recep Ayı

Üç ayların başlangıcı olan Recep, Cenâb-ı Hakk'ın Kur'ân-ı Kerim'de haram aylar (içinde savaşın haram olduğu aylar) olarak zikrettiği dört aydan biridir:

“Allah'ın gökleri ve yeri yarattığı günden beri ayların sayısı on ikidir. Bunlardan dördü haram aylardır.” (Tevbe sûresi, 9/36.)

Recep ayında sevapların âdeta yağmur gibi yağması sebebiyle bu aya “Recebü'l-asabb” ismi verilmiştir. “Asabb” kelimesi Arapça'da “bol bol dökülen” anlamına gelir. Yani Allah'ın rahmetinin coşup, ikram ve ihsanlarının sağanak sağanak kulları üzerine yağdığı ay demektir.

Bu aya “Recebü'l-asamm” da demişlerdir. “Asamm” sağır demektir. Recep ayı, savaşın haram olduğu aylardan olduğu için bu ayda silahlar susar, savaş çığırtnaklıkları duyulmaz olur, her tarafa sulh ü sükun hakim olurdu. Onun için ona bu ismi vermişlerdir.

Allah dostları, Recep ayını, tarlaya tohum atma dönemine benzetmişlerdir. Şaban ayı, bu tohumların ve çıkan başakların bakım dönemi, Ramazan ise hasat mevsimi gibidir. Bu bakımdan bir mü'min, ahirete yönelik mahsüller elde etmek için yola çıkmışsa ilk etapta tohumu iyi atmalıdır. Yapacağı salih ameller ve bu amellerdeki niyeti, ahiret mahsüllerinin en güzel tohumları olacaktır.

Bediüzzaman Hazretleri de üç ayların faziletine dair şu ifadeleri kullanır: *“Her haseenin sevabı başka vakitte on ise Receb-i Şerif'te yüzden geçer, Şaban-ı Muazzam'da üç yüzden ziyade ve Ramazan-ı Mübarek'te bine çıkar ve cuma gecelerinde binlere ve Leyle-i Kadir'de otuz bine çıkar.”* (Bediüzzaman, Şuâlar, s. 483 (14. Şuâ).)

Recep ayının ilk cuma gecesine Regâib gecesine denir. Allah Teâlâ bu gecede mü'minlere türlü türlü ihsanlarda bulunur. Onlar da bu ihsanlara karşı rağbet gösterirler. Zaten regâib tabirinin aslı “rağbet” kelimesine dayanmaktadır. Cenâb-ı Hak bu geceye hürmet edenlere merhametiyle muamelede bulunur. Bu sebeple o günün gecesini ve gündüzünü salih amellerle değerlendirmeye gayret etmek gerekir.

Elden geldiğince namaz, oruç, sadaka, Kur'ân tilaveti gibi ibadetler yapmalı; hastaların, yaşlıların, fakirlerin gönüllerini almaya çalışmalıdır.

Recep ayındaki mübarek gecelerden birisi de Miraç gecesidir. Resûlullah Efendimiz'in (sallallâhu aleyhi ve sellem) gökler ötesi âlemlere açılıp Cenâb-ı Hak'la mülâki olduğu Miraç hâdisesi, hicretten yaklaşık bir yıl önce Recep ayının 27. gecesine vuku bulmuştur. O gece Peygamber Efendimiz ilk olarak Mescid-i Haram'dan Kudüs'teki Beytü'l-makdis'e götürüldü.

Bu yolculuk Kur'ân-ı Kerim'de “gece yürüyüşü” anlamına gelen “isrâ” kelimesiyle zikredilir. Buradan da “miraç” unvanıyla Cenâb-ı Hakk'ın yüce katına davet edildi. Miraç'ta Cenâb-ı Hak, Efendimiz'e, ümmetinden Allah'a şirk koştımayanların Cennet'e gireceğini müjdeledi; Bakara sûresinin son âyetlerini vahyetti ve beş vakit namazı farz kıldığını bildirdi.

Lütuf Gecesi: Regâib

Regâib gecesi, Recep ayının ilk Cuma gecesidir. Peygamber Efendimiz (sas)'in Allah'ın bazı çok özel fiilî tecellilerine mazhar olduğu, nuranî lütuf ve ihsanlara, semavî derecelere eriştiği bir gecedir. Kelime olarak regâib, “çokça rağbet edilen, nefis, kıymetli, değerli, ihsan” mânâlarına gelen “ragîbe” kelimesinin çoğuludur. Buna göre Regâib Gecesi denilince: “Çok lütuf ve ihsanla dolu, kıymeti ve değeri büyük, çok iyi değerlendirilmesi gereken gece” mânâsı anlaşılır.

Müslümanlar arasında ise Peygamberimiz'in dünyayı teşriflerinin ilk halkasını teşkil eden anne rahmine şeref verdiği gün olduğuna inanılmaktadır. Ancak bu gece ile Peygamber Efendimiz'in doğumu arasındaki süre, bu inancı doğrulamıyor. Fakat, Hz. Âmine'nin Fahr-i Âlem Efendimiz'e hamile olduğunu bu gecedan itibaren öğrenmiş olabileceği düşünülebilir. (Ömer Nasuhi Bilmen, *Büyük İslâm İlmihali*.)

Peygamberimiz'in doğuşuyla yeryüzü nasıl küfür ve cehaletin karanlıklarından kurtulup büyük bir mutluluğa kavuştuysa, onun teşriflerinin ilk basamağı olan bu geceyi de bütün kâinat alkışlamış, coşkun bir sevinçle ayakta karşılamıştır. Mânen bereketli olan bu gecenin bir hususiyeti de mübarek Ramazan ayının ilk habercisi olmasıdır.

Bediüzzaman Hazretleri, Regâib gecesinin Efendimiz'in manevi terakki sürecinin başlangıcı olduğunu; Mi'rac gecesinde de bu terakkinin zirvesine ulaştığını bildirmektedir. (*Said Nursi, Sikke-i Tasdik-i Gaybî*.)

Bu gece Allah Rasûlü (sas), söz konusu mazhariyet ve lütuflar adına Cenâb-ı Hakk'a şükür için on iki rek'at namaz kılmışlardır. Bu gecede böyle bir namaz kılmak müstehaptır. (*Gazâlî, İhyâu Ulûmi'ddîn, Dâru'l-Ma'rife, Beyrut, 1/203-204*.) Bu geceyi ibadetle ihya etmenin sevabı pek çoktur. Diğer zamanlarda okunan her Kur'an harfı için on sevap verilirse, Recep ayında yüzleri geçmekte, Regâib kandilinde ise daha da artmaktadır. Kaza ve nafile namazların sevabı ise diğer gecelere oranla kat kat fazladır.

Genel anlamda üç aylarda yapılabilecek en güzel ibadetlerden birisi hiç şüphesiz oruç tutmaktır. Nitekim üç ayların en sonuncusu ve en faziletlisi olan Ramazan ayında da oruç emredilmektedir. Buna göre Regâib gecesinden önce oruç tutarak bu geceye manevî bir gerilimle hazırlanılabilir. Bu gecede yapılacak diğer ibadetlerle birlikte belki de kişi bir kul olarak, Allah'a (celle celâluhu) yakınlaşmak adına yapılabilecek bütün ibadetleri, bütün vesileleri yerine getirmiş olur.

Regâib kandilinde yapılacak ibadetlerden bir diğeri de duadır. Peygamberimiz (sallallâhu aleyhi ve sellem), bir hadislerinde bu gecede yapılacak duaların Allah katından geri çevrilmeyeceğini bildirmişlerdir. *(Suyûtî, Celâlüddin, Câmiu's-Sagîr, (Feyzü'l-Kadir'le birlikte) 3/454.)*

Öyleyse, bütün dünyada ve Türkiye'de Müslümanların türlü türlü bela ve musibetlerle boğuştuğu, din düşmanlarının Müslümanlar için akla hayale gelmedik planlar yaptığı, masum insanların çeşitli sıkıntılara maruz kaldığı bugünlerde bütün mülkün sahibi, her şeyi gören ve her şeye gücü yeten Rabbimize dua dua yalvaralım, en içten dualarımızla bütün bir ümmet için tekrar ber tekrar O'ndan yardım dileyelim.

Hacet namazıyla, kaza namazıyla, Kur'an ve cevşenle gecemizi aydınlatalım ve Allah'tan Müslümanlar için beklenen cennet iklimi bize lütfetmesini, müjdelenmiş ve emareleri çoktan ortaya çıkmış baharları getirmesini dileyelim, dilenelim.

Evet, başta Regâib olmak üzere, onun ardından gelen Mirâc, Berâat ve Kadir geceleri, zamanın Allah'a en yakın zirveleridir ve O'na yaklaşmanın, O'na açılmanın, O'na yükselmenin rıhtımları, limanları ve rampaları sayılırlar.

Ne mutlu bu limanlardan sonsuzluğa açılanlara, bu rampalardan manevi alemlere sıçrama yapanlara.

Regâib Kandilinizi tebrik eder, bütün insanlık için kurtuluş vesilesi olmasını Rahmeti Sonsuz'dan niyaz ederiz.

Mirac: İkinci Kadir Gecesi

Peygamber Efendimiz (sas)'in rûhu ve bedeniyle Burak (Merkepten büyük, attan küçük bu göksel binit beyaz renklidir ve Cennet'ten getirilmiştir. Nursi, Mektubat) isimli semavî bir binite binerek Cebrail ile birlikte Mekke'deki Mescid-i Haram'dan Kudüs'teki Mescid-i Aksa'ya (Beytü'l-Makdis'e) kadar yapmış olduğu gece yolculuğuna -ki bu gece yolculuğuna İsrâ denilir-, oradan da bir mi'râcla (manevî asansörle) yedi kat göklere yükselip tâ Sidretü'l-Müntehâ'ya ulaşması, burada Cebrail'i arkada bırakıp Refref denilen manevi bir binitle Allah'ın huzuruna varıp O'nun Zât-ı Akdes'ini yakînen müşahede etmesi ve zaman-mekân üstü konuşması olaylarına **Mi'râc** denilir.

İsrâ ve Mirac olmak üzere iki aşamalı bu gökler ötesi yolculuk, **peygamberliğin 12. yılında, hicretten 18 ay önce, mübarek üç ayların ilki olan Recep ayının 27. gecesinde** (Regâib gecesinden yirmi küsur gün sonra) gerçekleşmiştir. Kadir gecesinin de Ramazan'ın 27. gecesi olması ile aralarında çok gizemli bir tevafuk vardır. Bediüzzaman Hazretleri: **"Mi'râc gecesi ikinci bir Kadir gecesi hükmündedir."** (Nursi, *Tarihçe-i Hayat*, s.583) sözleriyle, bu gecenin Kadir gecesinden sonra en kutsal gece olduğunu belirtmişlerdir. Ebu Talip'in ve

Hatice validemizin vefatı ile çok hüzünlenen, müşriklerin üç yıl süren boykotu ve Tâiflilerin saldırıları karşısında daralan Allah Rasûlü (sas) ve mü'minler, bu mi'râc olayı ile çok muhteşem bir teselliye ve ih-san-ı İlâhîye ve nail olmuştur. Üç ayların ilk kandili, Regaip gecesi, ikinci Mi'râc gecesidir. Regaip gecesi, Peygamber Efendimiz'in (sas) Ahmet ismiyle temsil ettiği manevi makamın başlangıcını oluştururken, Mi'râc gecesi bu makamın zirve noktasını ifade eder. (Nursi, *Sikke-i Tasdik-i Gaybî*)

Kur'ân-ı Kerim'de İsrâ suresi (17/1) bu İsrâ olayını anlatır. Necm suresi de İsrâ'nın devamı olan Mi'râc hadisesini anlatır (Necm, 53/1-18). Âyetlerde biraz da kapalı olarak anlatılan bu esrarengiz yolculuğu, Peygamberimiz (sas) bir çok hadîslerinde detaylarıyla anlatmışlardır. (Buhari, *Bed'ü'l-Halk*, 6.)

Bir gece Kâbe-i Muazzama'nın Hatîm mevkiinde yatarken, Cebrail (as) gelip mübarek göğüslerini yardı, kalbini zemzem suyu ile yıkadıktan sonra içini iman ve hikmetle doldurup eski hâline koydu. Sonra beyaz bir binek olan Burak ile (normalde bir aylık mesafedeki) Mescid-i Aksa'ya uçtular.

Orada bütün peygamberlerin ruhlarına imam olup namaz kıldırıldı. **Bu imamlık, o peygamberlerin getirmiş olduğu şeriatların hepsine Peygamber Efendimizin gerçek varis olduğuna işarettir.** (Nursi, Sözler) Bir de kendisine su, şarap ve süt takdim edildi. O, fitrî ve tabiî olan sütü içti. Bu ise ümmetinin doğru yola iletildiğini ifade ediyordu.

Ardından yüceliklere yükseltici bir mi'rac (manevî asansör) ile göklere çıkarılıp yedi kat semaları bir bir dolaştırılmış ve orada her katın temsilcisi olan Peygamberle görüşmüştür.

Melekleri, Cennet ve Cehennem'e kadar bütününüyle ahiret hayatını müşahade etti. Bütün alemleri dolaştı. (Nursi, Sözler) Cebrail daha sonra Peygamberimiz'i daha da yükseklerle çıkardı, öyle bir fezaya vardılar ki kaderleri yazan kalemlerin cızırtıları duyuluyordu.

Nihayet varlıklar âleminin son sınırı olan Sidretü'l-Müntehâ'ya ulaştılar. Cebrail: "İşte burası Sidretü'l-Müntehâ'dır. Ben buradan bir parmak ucu ileri geçecek olursam, yanarım." dedi. Peygamberimiz'e Sidre'de dört kutsal nehir ve her gün yetmiş bin meleğin ziyaret ettiği

Beyt-i Ma'mûr gösterildi.

Sonra kendisine şarap, süt ve bal dolu üç bardak sunuldu. O, yine sütü tercih etti. İçtiği süt, onun ve ümmetinin fitratıydı.

Ayrıca şehitlerin ve muttakilerin cenneti olan Cennetü'l-Me'vâ'yı temaşa etti. Cebrail'i geride bırakan Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem, burada Refref'e binerek Allah'ın arşına yükseldi ve tâ Kâb-ı Kavseyn denilen imkân dairesinin bittiği, vücûb dairesinin başladığı sınıra ulaştı. Allah'ın huzuruna vardığında O'na ok yayının iki ucu kadar, hattâ daha fazla yaklaştı (Necm, 53/9). Cemâlullah'ı perdesiz ve vasıtasız olarak müşahade etti, Onunla zaman ve mekândan münezzeh olarak ve keyfiyetini bilemediğimiz bir şekilde konuştu. Daha sonra tekrar Refref'le Sidre'ye geri döndü. Orada Cebrail'i asıl hüviyetiyle -tıpkı ilk defa Hira'da gördüğü şekliyle- gördü (Necm 53/13-14) Ardından yine Cebrail ile birlikte göz kırpması kadar kısa bir zaman parçasında dünyaya geri döndüler. (Nursi, Sözler, s. 136, 562. Mi'rac olayının " bast-ı zaman gibi" çok kısa bir sürede olduğuna dair bkz. Nursi, Mesnevi-yi Nuriye, s; Nursi, Lem'alar, s.17.)

Miracın Hediyesi

“Ben mi’racdan daha güzel bir şey görmüş değilim” (Buhari, Salât, 1; Mi’rac: Semavî asansördür ki, ölülerin ruhları gökyüzüne onunla yükseltilir. Bu yüzdendir ki ölülerin gözleri yukarılara gökyüzüne doğru bakar.) diyen Peygamberler Sultanı, mi’rac yüceliklerinden -âdeta bir vefa duygusuyla- geri dönerken yanında ümmetine çok büyük hediyeler getirmiştir.

Birincisi: Beş vakit farz namazı getirmiştir. İhsan şuruyla kılınan namazlar, ümmetin mi’rac asansörleri olacaktır.

İkincisi: “Âmenerrasûlü” diye bilinen âyetleri getirmiştir. (Bakara Suresi, 2/285-28).

Üçüncüsü: İsrâ Suresi’nin 22-39. âyetlerinde bahsedilen 12 adet İslâm prensibini getirmiştir. (“Allah’tan başkasına kulluk etmeyin. Ana-babanıza da iyi davranın. Akrobaya, yoksula, yolcuya hakkını verin. Gereksiz yere de saçıp savurarak israfçı ve cimri olmayın. Geçim endişesi ile çocuklarınızın canına kıymayın. Zinaya yaklaşmayın. Haklı bir sebep olmadıkça Allah’ın muhterem kıldığı cana kıymayın. Yetimin malına, rüşdüne erinceye kadar, ancak en güzel bir niyetle yaklaşın. Ahdinizi yerine getirerek verdiğiniz sözü tutun. Ölçtüğünüz zaman tastamam ölçün ve doğru terazi ile tartın. Hakkında bilgin bulunmayan şeyin ardına düşme. Yeryüzünde böbürlenerek dolaşma.” (İsrâ, 17/22-39).)

Dördüncüsü: Allah’a hiçbir şeyi ortak koşmadan ölen kimselerin günahlarının affedileceği ve Cennet’e girecekleri müjdesini getirmiştir.

Beşincisi: İyi amele niyetlenen kişiye -onu yapamasa bile- bir sevap; eğer yaparsa on sevap yazılacağı; fakat kötü amele niyetlenen kişiye -onu yapmadığı müddetçe- hiçbir günahın yazılmayacağı; ancak işlediği zaman da sadece bir günah yazılacağı müjdesini getirdi.

Bir diğer hediye de, Mi’rac gecesi

Allah ile karşılıklı selâmlaşma ve sohbetlerinden bazı sözleri getirmiştir ki et-Ta-hiyyâtü diye meşhur olan bu sözler, bütün namazlarda teşehhütte otururken okunmakla Mi’racda Allah ile Habibi (sas) arasındaki o kutsî sohbeti hatırlatmakta ve benzerî bir konuşmaya bizleri mazhar etmektedir. (Kaynaklarda bu mânâyı gösterir şekilde bazı hadisler bulunmaktadır: “Sizden biriniz namaza durduğunda Rabbiyle münacat edip konuşur.” “Cenab-ı Hakk’ın namaz kılan kula teveccühü ve ikbali devam eder, tâ ki kul namazdan çıkıncaya kadar (ya da kul sağına-soluna dönünceye kadar).” Buhari, Salât, 39.)

Mi’rac’ta farz kılınan beş vakit namaz, mü’minin mi’racıdır; Peygamber Efendimizin miracı en büyük miractır. Bizim namazlarımız ise birer küçük mirac hükmündedir. Bu mi’racın zirvesi ise secde hâlinde, yani kulun Allah’a en yakın olduğu anda yaşanır. (Nursi, Mesnevi-yi Nuriye, s.63; Nursi, Sözler, s.47.)

Her mü’min, namazın fiil ve rükünlerine konsantre olup, bir nevi mirac ile kâinatı arkasına atıp Allah’ın huzuruna kadar gider. (Ümmet de insilâh-ı küllî denilen bir haletle bir nevi mi’rac yapmaktadır. İnsilâh-ı küllî: Kulun (mutasavvıfın) unsurlardan mürekkep olan kesif madde bedeninden çıkarak, bütün unsurları bırakıp âlem-i gaybdan olan latif cesediyle semalara urûc etmesi olayına denir. Bkz. Yazır, Muhammed Hamdi, 5/315152, Eser Neş.İstanbul.)

Nasıl Değerlendirmeli?

Bediüzzaman Hazretleri: *“Bu gece mümkün oldukça çalışmakla kazanç birden bine çıkar. Manevi bir şirket olarak, inşaallah her biriniz kırk bin dil ile tesbih eden bazı melekler gibi, kırk bin lisan ile bu kıymetli gecede ibadet ve dualar edeceksiniz ve hakkımızda gelen (gelmesi ihtimali olan) fırtınalarda, binde bir zarar olmadığından dolayı, ibadetlerinizle şükredersiniz.”* (Nursi, Tarihçe-i Hayat, s.583) sözleriyle bu gecenin manevî bir fırsat biliniyor değerlendirilmesi gerektiğine dikkat çekmişlerdir.

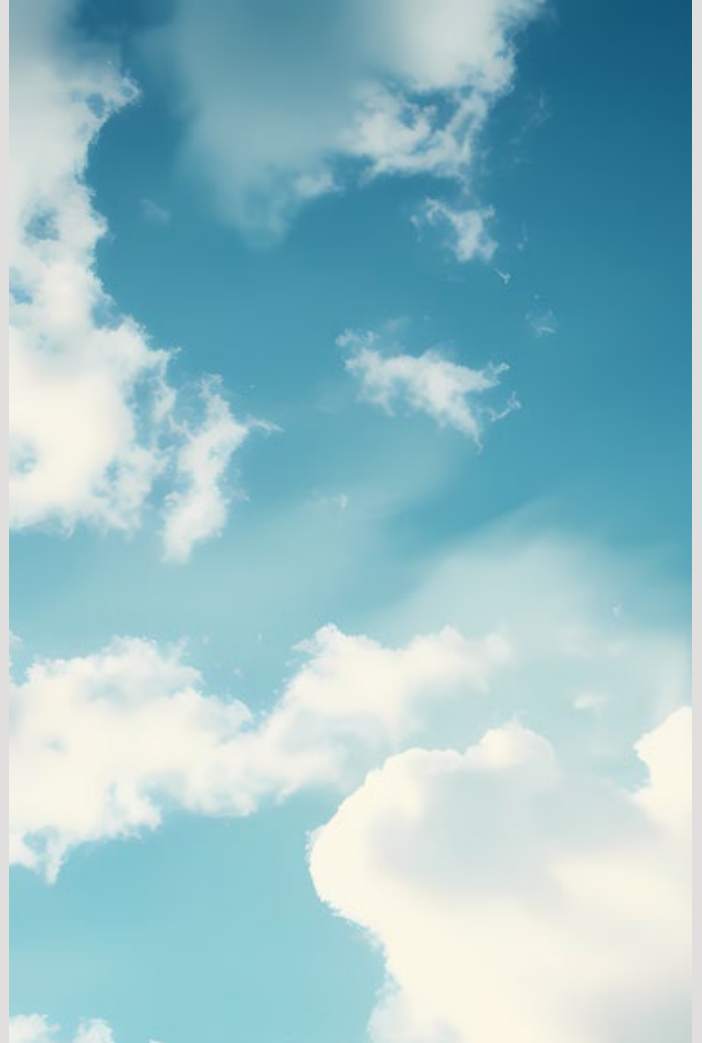
Evet bu gece yapılacak ibadet ve dualar, Miracla gelen manevi hediyelere birer şükür, bir kısım maddi ve manevi felaketlere karşı set ve gelmeyip geri dönen felaketler için de bir teşekkürdür. Mi’rac’ın esas armağanı namazdır ve bu aynı zamanda her mü’minin mi’racı olarak, onları da miraca götürecek nurdan bir helezondur.

Namaz, her şeyiyle halis bir ibadet ve mi’rac için yegane vesile, sonra da Allah Rasulü (sas)’ne gökler ötesi seyahatin en son noktasında verilen İlâhî bir armağandır. Bu armağan içinde herkese kılacağı namazı ölçüsünde bir mi’rac mukadderdir. “Mü’min için her namaz bir mi’rac vesilesidir. Ve mü’mine düşen de her namazda farklı farklı buudlarda bile olsa mi’racını tamamlamaktır.”

“Mi’raca namazla çıkılır.. Allah’a namazla ulaşılır, enbiyanın huzuruna namazla varılır. Ama herkes bunu namazda kendine göre hisseder ve kabiliyeti nispetinde yükseldiğini duyar. Herkesin hissettiği kendi miracıdır.” Fıkıh kitaplarında bir Mi’rac gecesi namazından bahsedilmektedir ki, kılınması tavsiye edilmiştir.

12 rekattır. Her rekatında fatiha suresiyle beraber herhangi bir sure okunarak iki rekatte bir selâm verilir. Sonra da 100 kere “Sübhânellâhi velhamdü lillahi vela ilahe illallâhü vellâhü ekber.” denilmelidir. Ardından ise 100 kere tevbe ve istiğfar ediliyor, 100 kere de Efendimiz (sas)’e salât ü selâm getirilmelidir. Gündüzünde de oruçlu bulunmalıdır; zira bu hâlde günaha dair olmaksızın yapılacak her duanın kabul edileceği Allah’ın rahmetinden umulur. (Ömer Nasuhi Bilmen, Büyük İslam İlmihali) Ayrıca bu gece, Müslümanlar olmak üzere bütün dünyanın hali hazırdaki hoş olmayan durumları için dua edilmeli ve gözyaşı dökülmelidir.

Kandiliniz mübarek, gönülleriniz Hakk’a açık, kalpleriniz huzur içinde, istifadeniz çok, günahların affedilmiş, dereceleriniz artmış olsun.

Efendimiz'in miracı ruh ve bedenle birlikte mi olmuştur?

Allah Resûlü (sallallahu aleyhi ve sellem) bu mucizevî yolculuğu hem bedeni hem de ruhuyla yapmıştır. Bunun dellilleri kısaca şöyledir:

1. Kur'ân-ı Kerim'de bu hadise anlatılırken kullanılan kelimeler, Resûlullah'ın bu yolculuğu ruh ve bedenle birlikte yaptığını göstermektedir. "Kulunu bir gece Mescid-i Haram'dan, Mescid-i Aksa'ya kadar..." ifadesindeki "abd" (kul) kelimesi, hem ruh hem de bedeni içine alan bir lafızdır. Kur'ân'ın diğer ayetlerine baktığımızda, "abd" kelimesinin geçtiği yerlerde kastedilen mânâ rûh-beden birlikte insandır. Nassın zâhiri varken te'vîline gitmek doğru değildir. Hem zaten bu yolculuk uyku halinde ve sadece ruhla olmuş olsaydı, ayetteki ifadenin "..kulunun rûhuyla..." olması gerekirdi.

2. Yüce Allah, İsrâ-Mirac hadisesinin geçtiği, İsrâ sûresine "Subhânellezî esrâ bi abdihi..." cümlesiyle başlamıştır ki, Araplar, hayretâmiz bir hadiseyle karşılaşp ondan dehşete kapıldıklarında "Subhânellâh!" derler. Bu sûrenin de böyle bir cümleyle başlaması göstermektedir ki, burada acayip şeyler meydana gelecektir. Şayet bu, rüyada olan bir hadise olmuş ol-

saydı hayret edilecek bir durum söz konusu olmazdı.

3. Konuyla ilgili olan bir ayette: "insanlara fitne olması için..." ifadesi vardır ki, buradan da meydana gelen bu hadisenin, ruh-bedenle birlikte olduğu anlaşılmaktadır. Zira madde âleminin ötesinde nice olaylardan Resûlullah bahsetmiştir ki, bunlardan hiçbirisine müşrikler bu şekilde bir itiraz etmemişler ve bu bir imtihan vesilesi olmamıştır. Zaten insanlar uykularında pek çok hârika hadiseler görür, aşılmaz mesafeleri aşarlar. Sabahleyin bunları etrafındaki insanlara anlattıklarında hiç kimse bunu yadırgamaz ve vukûunu muhal görmez. Ancak İsrâ-Mirac hadisesini duyan müşrikler, hemen karşı gelmiş, bunun mümkün olamayacağını iddia etmişlerdir. Şayet İsrâ ve Mirac, sadece ruhla gerçekleşmiş olsaydı, onların bu denli sert ve ateşli itirazlarına sebebiyet vermesi düşünülemezdi.

4. İsrâ ve Mirac'ın ruh-beden beraberce olduğu hakkında, sahâbenin ve ümmetin icmâi vardır. Başta Hz. Ebûbekr, Hz. Ömer, Hz. Osman, Hz. Ali gibi pek çok kimse, bu hadisenin ruh ve bedenle meydana geldiği hususunda ittifak halindedirler.

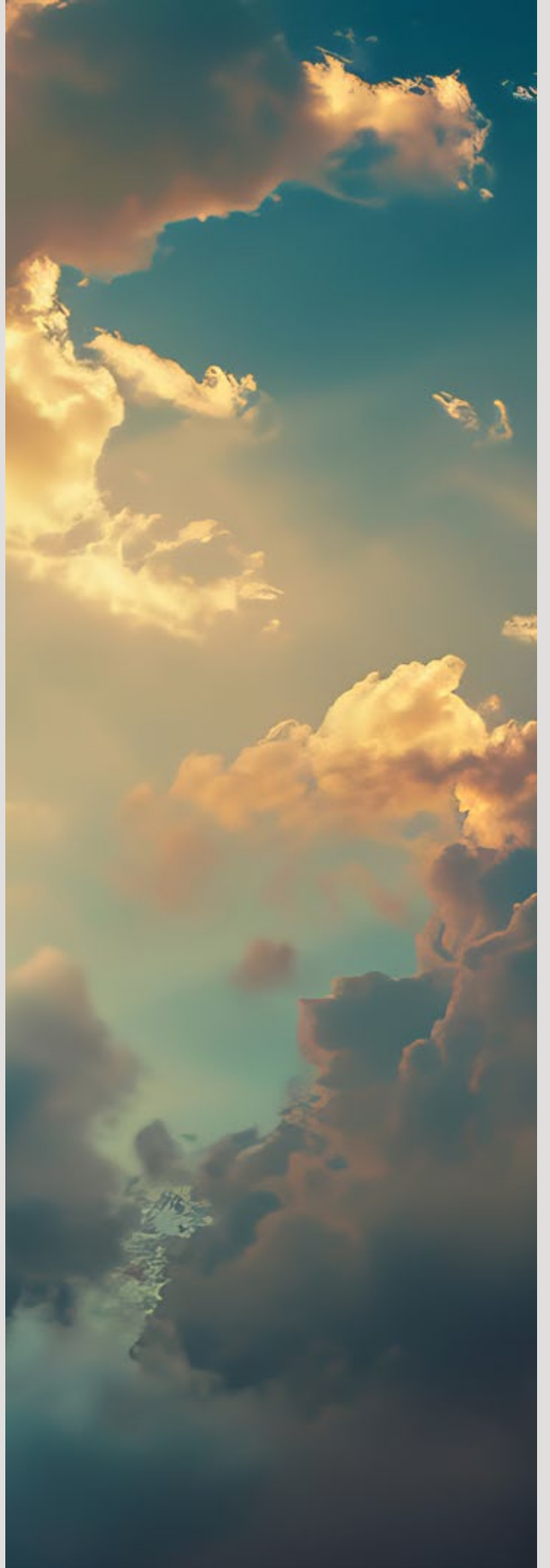
5. Bu hadisenin akabinde gerek Ümmü Hâni'nin Allah Resûlü hakkındaki endişesi gerekse bizzat Hz. Peygamber'in kendi endişeleri de göstermektedir ki, bu hadise, ruh-beden bütünlüğü içerisinde meydana gelmiştir. Şayet bu olay, bedenle birlikte gerçekleşmemiş olsaydı, insanların onları yalanlayacakları endişesi olmazdı.

6. Şayet İsrâ ve Mirac rüyada ve ruhen olmuş olsaydı, bu olayın Hz. Peygamber'in risaletine delil olması ve onun bir mucize olması düşünülemezdi. Çünkü insanlar rüyalarında, her türlü harikulâdelikleri görebilir, uçabilir, normal hayatta yapılması mümkün olmayan pek çok işi başarabilirler. Ancak bunların hiçbirisini harika bir olay bir mucize olarak takdim etmezler. Kimse de onların rüyalarında gördüğü bu türlü şeyleri inkâra kalkmaz.

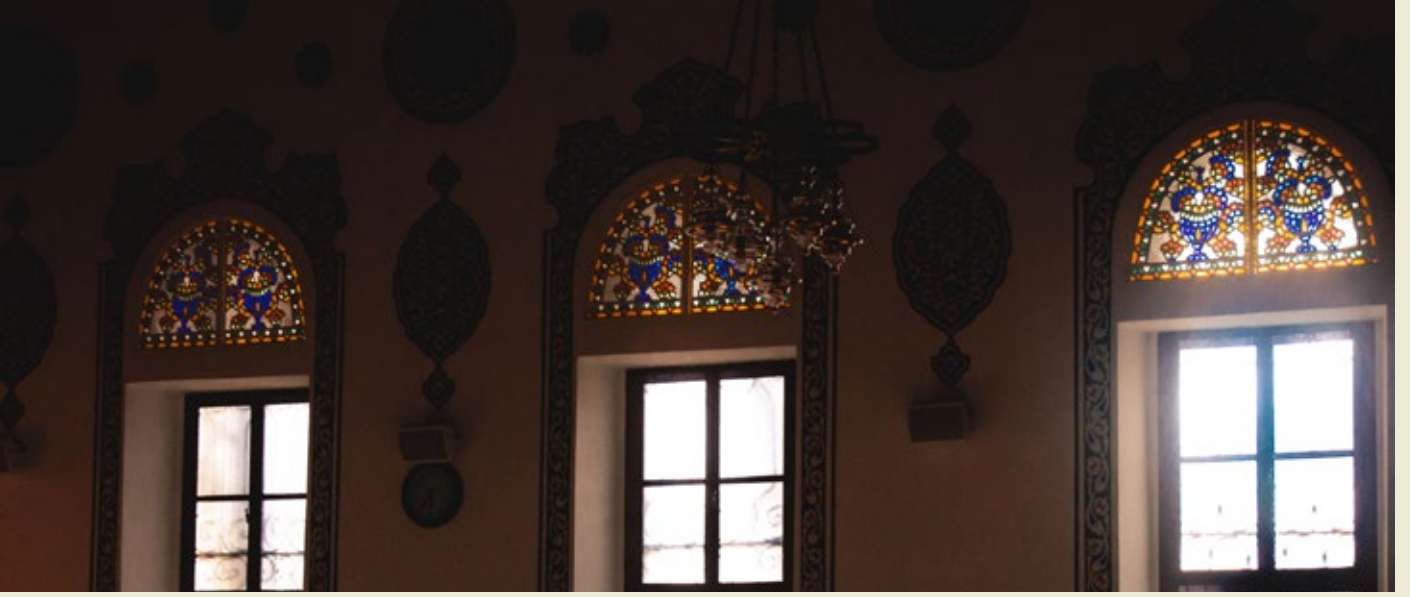
7. “Muhammed'in gözü aşmadı ve şaşmadı. Andolsun Rabb'inin ayetlerinden en büyüğünü gördü.” (Necm, 53/17-18) ayetleri de göstermektedir ki mirac, ruh-beden beraberce meydana gelmiştir.

8. Ayrıca Hz. Peygamberin, diğer peygamberlere Mescid-i Aksâ'da namaz kıldırması, bu hadisenin rûh-bedenle olduğunun ayrı bir delilidir.

Bütün bunlardan anlaşılmaktadır ki, İsrâ ve Mirac, Allah Resûlü'nün bir mucizesidir. Kitap, sünnet ve icma' ile vukûu sabit olup inkârı mümkün değildir.

Şaban Ayı

Şaban ayı, bir taraftan bereketli mevsimin aylarından biri olan Receb ayının geçtiğini haber verirken, diğer taraftan ayların sultanı Ramazan'ın iyice yaklaştığını bizlere müjdelere. Sanki bizlere; “**Uyanın! Ramazan yaklaşıyor**” der gibidir.

Evet, bu aydınlık zaman dilimlerinin değil saniyelerini belki âşirelerine kadar değerlendirmek bir kadirşinaslık gereğidir. Bad-i hevâ geçen ömrü bereketlendirmenin en kestirme yolu olan bu zaman dilimleriyle –değerlendirildiği takdirde- dünyevî işlerimize ait karanlık zaman dilimleri dahi aydınlanır.

Zira hadis-i şerifte “**Şaban günahları temizleyendir**” buyrulmuş ve Şaban ayının günah işlenen karanlık zaman dilimlerini aydınlattığına işaret edilmiştir.

Bediüzzaman Said Nursî hazretlerinin ifadesiyle bu ay müminler için en kârlı ve kazançlı fırsattır. Çünkü Şaban'ın değer ve kıymetini arttıran en önemli tarafı, diğer aylara göre (Ramazan hariç) yapılan her amelin ve ibadetin sevabının üç

yüz kattan fazla oluşudur (*Şualar, 14. Şuâ*). Yani sâlih amel olarak ne yapılırsa yapılsın on sevap yerine üçyüz sevap kazanılır. Şaban ayında Beraat gecesinin olduğunu da unutmamak gerekir.

Beraat gecesini, meleklerin inmesi, duaların kabul olunması, duaların geri çevrilmemesi gibi birçok fazilete sahip olduğu için, bulunduğu ayı da değerli kılmıştır. İbn Mâce, Şaban ayı ve özellikle Beraat gecesini hakkında rivayet edilen şu iki hadisi kaydeder: “**Şaban ayının yarısı (Beraat gecesini) gelince; gecesini namazla, gündüzünü oruçla geçirin.**”

Şüphesiz ki Allah, o gece güneşin batmasıyla dünya semasına tecellî eder ve şöyle der: Benden af dileyen yok mu? Onu affedeyim! Rızık isteyen yok mu? Rızık vereyim! Şifa dileyen yok mu? Şifa vereyim!” (*İbn Mâce, İkâmetü's-Salât, 191*).

Şaban ayında ibadet noktasında özellikle aşağıdaki hususlara dikkat etmek gerekir.

Salât u Selamı Çok Zikretmeli

Hadis-i şerifte Efendimiz sallallahu aleyhi vesellem “Receb Allahın ayı, Şaban benim ayım, Ramazan ümmetimin ayıdır” demiştir. Bu hadiste Efendimiz sallallahu aleyhi vesellem Receb ayında kelime-i tevhidin, Şaban ayında salât u selamın, Ramazan ayında ise Kur’an’ın okunması gerektiğine işaret buyurmuşlardır. Buna göre Şaban ayında da Peygamberimiz nazara verilmiş, ruhlara O’nun ehemmiyeti daha bir özel mana da bu ayda duyurulmuş olabilir. Bunun neticesi olarak da, daha çok salât ü selam getirilir. Efendimizin sıfatları ve Allah katındaki yeri düşünülür, anlaşılmaya çalışılır.

Şaban ayında oruç tutulur mu?

Oruç ayı olan Ramazan ayından hemen önce gelen Şaban ayı Ramazana hazırlık olması sebebiyle orucun çok tutulması gereken bir aydır. Zira Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi vesellem ramazandan sonra en çok bu ayda oruç tuttukları rivayet edilmiştir. Bu hususta Hz. Âişe’nin (r.a.) şöyle bir rivayeti vardır:

“Resûlullah aleyhissalâtü vesselam bazı aylarda çok oruç tutardı. Hatta biz, onu bu ayda hiç iftar etmedi sanırdık. Bazı aylarda da çok iftar ederdi. Hatta biz, onu bu ayda hiç oruç tutmadı derdik. Resûlullah’ın Aleyhissalâtü Vesselam Ramazan’dan başka bir ayın orucunu tamamladığını görmedim. Şaban’daki kadar, çok oruçlu olduğu bir ay da görmedim.” (Buharî, Savm, 51)

Hiz. Âişe başka bir rivayetinde bu konuda şunları söyler: “Resulullah Aleyhissalâtü Vesselam senenin hiçbir ayında Şaban ayındakinden fazla oruç tutmaz ve

şöyle buyururdu: Amellerden gücünüzün yettiğini yapın. Çünkü siz bıkmadıkça, Allah da size asla bıkmış muamelesi yapmaz. Allah yanında amelin en makbulü, kişinin az da olsa devam üzere işlediği ameldir.” (Müslim, Sıyâm, 177).

Bu hususla alakalı olarak bir gün kendisine: “**Ya Resûlallah, Ramazan’dan başka en faziletli oruç hangi aydadır?**” diye sual edilince bu soruya Peygamberimiz Aleyhissalâtü Vesselam, “**Ramazan’ı tazim için (Ramazan hürmetine) Şaban’da tutulan oruçtur**” cevabını verirler. (Tirmizî, Zekât, 28)

Efendimiz sallallahu aleyhi vesellem’in bu ayda çok oruç tutmasının hikmetini öğrenmek isteyen Üsâme (r.a) Peygamberimiz sallallahu aleyhi vesellem’e “Yâ Resûlallah, Şaban ayında tuttuğunuz kadar hiçbir ayda oruç tuttuğunuzu görmedim” der. Bunun üzerine Peygamber Aleyhissalâtü Vesselam şöyle buyururlar: “Receb ve Ramazan ayları arasında şu Şaban ayında insanlar gafildir. Bu öyle bir aydır ki, ameller, Âlemlerin Rabbine bu ayda yükseltilir. Ben oruçlu iken amellerimin yükseltilmesini severim.” (Neseî, Savm, 70).

Peygamberimiz sallallahu aleyhi vesellem, ümmetine bu ayda gafil olmalarını yönünde ikazda bulunmuştur. Bir dahaki Şaban ayına ulaşacağımız meçhulken bu Şaban’ı son Şaban’ı geçiriyor gibi ihya etmek ve Efendimiz’e salât u selam getirmek, elimizden geldiğince bu ayı oruçla geçirmek Şaban’ın hakkını verme adına yapılabilecek hususlardır.

Allah, bizleri Şaban’ı hakkıyla değerlendirenlerden eylesin. Âmin...

Yağmur Olur Yağar Af, Beraat Gecesi

Allah'ın affediciliğini hepimiz biliyoruz. Bilmek bir açıdan kolay fakat, bu bilmenin gereğini yerine getirmek her zaman kolay olmuyor.. Yani o af kapısına yönelmek, ümitle beklemek. Bunlar da aslında kolay olmasına rağmen, nefsin gafletinden, bir kapıda itiraf-ta bulunmanın insana ağır gelmesinden ve dua etmenin ve af dilemenin fazileti ve neticeleri bilinmediğinden dolayı zorlaşabiliyor.. Allah bu kadar affedici iken, O'nun kapısına yönelmemek ne büyük gaflet.. O, "Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin" derken "o kadar günahım var ki, affedilmez" demek, ne büyük cüret!

Üç aylar ve özellikle mübarek geceler bir affetme-affedilme mevsimidir. Gönüllerin daha bir ümitle Merhameti Sonsuz'un kapısına yöneleceği, bağışlanma dileyceği, kendini sevdirmeye çalışacağı bu zaman dilimi ve içindeki geceler, bizim için bir başlangıç noktası olabilir. Kısa bir zaman da değil, tam üç ay. On iki aydan üç ayı, bize özel sunulmuş bir fırsatlar kuşağı..

Beraat gecesi, bütün günahlardan beraat etmek, hayatımıza yeni bir yol çizmek için yoğunlaştırılmış af gecesidir. Aişe validemizden rivayet edilen bir hadis-i şerifte Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, şöyle buyururlar: "Allah Teala Hazretleri, Şaban ayının yarısında (Beraat gecesinde) dünya semasına iner ve Kelb Kabilesinin koyunlarının tüyünün adedinden daha çok sayıda günahı affeder." (Tirmizi, Savm 39) Burada zikredilen sayı, kesretten kinaye olarak (yani o şeyin çokca olacağını kastederek) söylenmiş bir sayıdır.

Yoksa mutlaka o sayıda affedilecek demek değildir. Yani Allah celle celalühu, ne kadar günahınız olsa da bu gecede hepsini affeder demektir. Dikkat edilecek husus, bizim tam bir inanmışlıkla, affedileceğimize dair sağlam bir ümitle Allah'a yönelmektir.

Evet, bu gece günahlarımızın muhasebesini yapmak, fitratımıza yakışmayan kirli işlerle özümüzü nasıl kirlettiğimizi düşünmek ve bundan sonra gönüllerimizin derinliklerinden kopup gelen bir ümitle Allah'a teveccüh etmek bizden beklenen bir vazifedir. Böyle bir teveccühe aslında her zaman ihtiyacımız var.. Dünya ve içindekiler bizi gün be gün kendine çekiyor ve Allah'tan koparıyor, bizden yapacağımız şey, her an O'na sığınmaktan başka bir şey değildir.

Allah celle celalühu, kullarını affetmek için adeta bahaneler yaratmaktadır. Böylece her vesileyle affetmek istediğini bizlere bildirmektedir. Pek çok ayet-i kerimenin yanında, bir hadiste de şöyle buyrulur: "Kim duha namazına devam ederse, denizköpüğü kadar çok da olsa, Allah günahlarını affeder." (Tirmizi, Salat 346) Kılınan iki ya da dört rekatlık bir namaz, susamış bir köpeğe içirilen su, bütün günahların affedilmesine vesileyse, demek ki Allah, bizi hep affetmek istiyor. Bu kadar affetmek isteyeneye karşı, müstağni kalan, af istemeyen insan azaba müstehak değil midir?

Elbette ki, yapacağımız iş sadece günahlarımızın affını dileyip kalmak değildir. Bunun ötesinde; hayatımıza ait yeni kararlar almak, üzerimizden atmak istediğimiz olumsuz taraflarımızın atıl-

ması, kazanmayı arzu ettiğimiz güzel hasetlerin de fitratımızın bir tarafı haline getirilebilmesi için azmetmek de gerekir. *"Bir kere de azmettin mi, artık Allah'a dayan, O'na tevekkül et!"* (Âl-i İmran Suresi, 3/159) Yani, İslam'ı yaşama heyecanını içinde duyup farzlarına, vaciplerine, sünnetlerine, adabına uymak, haramlardan mekruhlardan kaçınmak için karar verip yola çıktıktan sonra, Allah seni o yolda yalnız bırakmaz. Dünyanın cazibedar güzelliklerine teslim etmez, dayanılmaz gibi görünen o aklı baştan alıcı günahlara karşı seni destek-siz, korumasız bırakmaz. Her an senindir. Çünkü *"O, nerede olursanız olun, sizinle beraberdir."* (Hadid Suresi, 57/4)

İstemesini bilmemiz ve her ihtiyacımızı Allah'tan istemeyi adet haline getirmemiz gerekiyor. Çünkü Allah isteyin diyor, isteklerinizi cevapsız bırakmam buyuruyor. Şu kudsi beyana bakın neyi emrediyor ve neye işaret ediyor!: *"Kullarım Ben'i senden soracak olurlarsa, bilsinler ki Ben pek yakınım. Bana dua edenin duasına icabet ederim. Öyleyse onlar da dâvetime icabet ve Bana hakkıyla inanıp tasdik etsinler ki doğru yolda yürüyerek selâmete ersinler."* (Bakara Suresi, 2/186)

Evet bu gece isteme, dileme, yalvarma, yeni kararlar verme, kararları tatbika azmetme gecesi.. Yalnız, İslam âlemini de unutmayalım. Perişan vaziyette bulunan, dua ve yardım bekleyen dünya kadar inanmış ve masum insan var. Yine aynı kitlenin içinde, gafletin, ülfetin, umursamazlığın, boşvermişliğin, ümitsizliğin, heyecansızlığın, meraksızlığın, ittifaksızlığın, bölünmüşlüğü, İslam'ın sunduğu o eşsiz değerlerden habersizliğin,

kendi değerlerimize karşı yabaniliğin ağında kıvrım kıvrım yaşayan bir dünya var. İşte, bu gece onlara da dua edelim. Allah, inanmışlara İslam'ı yaşama ve Allah'a inanma heyecanı versin. İnanma bahtıyarlığına erememişlere hidayet bahşetsin. Dine, imana bilerek düşmanlık yapanların hidayetini dilemişse, versin; dilememişse onları istihkaklarıyla baş başa bıraksın, bizi onların şerrinden muhafaza buyursun..

Büyük affa mazhar olmamız dileğiyle..

Beratimiz Olsun!

Berâat gecesinin mübarekliği ve özellikleri hakkında sahih hadîs-i şerîflerden bir-i kisi şöyledir:

“Allah Tealâ, Şaban ayının onbeşinci (Berâat) gecesinde -rahmetiyle- dünya semasına iner, orada tecelli eder ve Kelb Kabîlesi'nin koyunlarının tüyleri sayısından daha çok sayıda günahkârı affeder.” (Tirmizi, Savm, 39; İbn Mace, İkame, 191)

“Şaban'ın ortasındaki (Berâat kandili) geceyi ibadetle ihya ediniz, gündüzünde de oruç tutunuz. Allah Tealâ o akşam güneşin batmasıyla dünya semasında tecelli eder ve fecir doğana kadar, ‘Yok mu benden af isteyen, onu affedeyim. Yok mu benden rızık isteyen, ona rızık vereyim. Yok mu bir musibete uğrayan, ona afiyet vereyim. Yok mu şöyle, yok mu böyle!’ der.” buyurmuştur. (İbn Mace, İkame, 191)

Bir diğer hadîste ise, Berâat kandelinde yapılacak duaların geri çevrilmeyeceği müjdesi verilmiştir. (Suyûtî, Celalüddin, Câmiu's-Sagîr, 3/454, Beyrut, 1972)

Bir kısım âlimlerin, kıblenin Kudüs'teki Mescid-i Aksa'dan Mekke'deki Kabe-i Muazzama istikametine çevrilmesinin Hicret'in ikinci yılında Berâat gecesinde vuku bulduğunu kabul etmeleri de geceye ayrı bir önem kazandırmaktadır.

Bazı müfessirlerin “Biz Onu (Kur'ân'ı) kutlu bir gecede indirdik. Çünkü biz haktan yüz çevirenleri uyarırız. O öyle bir gecedir ki, her hikmetli iş, tarafımızdan bir emir ile o zaman yazılıp belirlenir.” (Duhân Suresi, 44/3-6) âyetinde belirtilen gecenin Berâat gecesi olduğunu söylemeleri de bu gecenin ehemmiyetini ortaya koymaktadır. (Hamdi Yazır, Hak Dini Kur'an Dili, 5/4293-4295.)

Rasûlullah (sas): “Allah Tealâ bütün şeyleri Beraat gecesinde takdir eder. Kadir gecesi gelince de bu şeyleri sahiplerine teslim eder.” buyurmuştur.

İslâm kaynaklarında Beraat gecesinde beş hasletin varlığından bahsedilmektedir:

1- Her önemli işin bu gecede hikmetli bir şekilde ayrımı ve seçimi yapılır.

2- Bu gece yapılan ibadetin (kılınan namazların, okunan Kur’ân’ların, yapılan dua ve zikirlerin, tevbe ve istiğfarların), gündüzünde tutulan oruçların fazileti çok büyüktür.

3- İlâhî ihsan, feyiz ve bereketle dopdolu bir gecedir.

4- Mağfiret (bağışlanma) gecesidir.

5- Rasul-i Ekrem’e şefaathakkının tamamı (şefaathı tamme) bu gece verilmiştir. Şöyle ki: Rasulullah (sas) Şaban’ın 13. Gecesi Allah’tan ümmetine şefaathetme hakkı istemiş, üçte biri verilmiş; 14. Gecesi yine istemiş, üçte biri daha verilmiş; 15. Gecesi (Beraat gecesi) tekrar istemiş ve bu gece şefaatin tamamı kendisine verilmiştir.

Bu gece her tarafı kaplayan rahmet, merhamet ve lütuftan tevbe etmedikleri takdirde şu kimseler istifade edemezler:

1- Allah’a ortak koşanlar.

2- Kalpleri düşmanlık hisleriyle dolu olup insanlarla zıtlaşmaktan başka bir şey düşünmeyenler.

3- Müslümanların arasına fitne sokanlar.

4- Akraba bağını koparanlar.

5- Gurur ve kibir sebebiyle elbiselerini yerde sürüyenler.

6- Anne ve babalarına isyanda devam edenler.

7- Devamlı içki içenler (*İbn Mace, İkamet, 191*)

Nasıl değerlendirilmeli

Hiz. Peygamber’in Şaban ayına ve özellikle bu ayın içindeki Beraat gecesine ayrı bir önem vererek onu ihya ettiğine dair diğer rivayetleri göz önüne alan çoğu âlimler bu geceyi namaz kılarak, Kur’ân okuyarak ve dua ederek geçirmenin çok büyük sevaba vesile olacağını söylemişlerdir. Beraat gecesi kılınacak namaza Salâtü’l-Hayr/Hayır Namazı denilmiştir. Bu namaz birçok rivayete göre yüz rekattır. Her rekatinde fatiha suresinden sonra on (veya on bir) kere ihlâs suresi okunur. (*Ömer Nasuhi Bilmen, Büyük İslam İlmihali*) *Bir rivayete göre ise on rek’attır; ve her rek’atinde fatiha’dan sonra yüz İhlas suresi okunur. Beraat gecesi namazını İmam Gazali, İhya’sında 1/203 zikretmektedir.*

Bediüzzaman Hazretleri talebelerine yazdığı bir Berâat Kandili tebrikinde bu gecenin değeri ve değerlendirilmesi ile alâkalı şöyle demektedir: “*Elli senelik ibadetle dolu bir ömrü inananlara kazandıran Beraat gecenizi ruh u canımızla tebrik ederiz.*” (*Nursi, Şualar*)

Beraat Gecesi, bütün senenin kutsî bir çekirdeği ve insanlığın kaderinin programı olması açısından, Kadir gecesi gibi mukaddestir. Kadir gecesinde her bir amelin, okunan Kur’ân’ın her bir harfinin sevabı otuz bin olduğu gibi, Beraat gecesinde de yirmi bine kadar çıkar...Bu geceler, elli senelik bir ibadet hükmüne geçebilir. Onun için elden geldiği kadar Kur’ân’la, istiğfar ve salavatla meşgul olmak büyük bir kârdır. (*Nursi, Şualar*)

Mübarek Gün ve Gecelerde Bize Düşen

Mademki bu mübarek gün ve gecelerde Cenab-ı Hakk'ın kullarına fevkaladeden bir teveccühü oluyor ve yapılan ibadetlerin sevabı birden bine çıkıyor, Müslümanlara düşen vazife de bu kutlu zaman dilimlerini en verimli şekilde değerlendirerek o fırsatlar kuşağında heybelerini doldurmaktır. Özellikle uykudan fedakârlık yaparak gecenin ihya edilmesi çok önemlidir.

Mübarek gün ve gecelerin faziletleriyle ilgili eser yazan bazı zatlar Regâib gecesiyile ilgili hususi bazı namazlardan bahsetseler de sahih hadislerde bu geceye mahsus özel bir ibadet söz konusu değildir. Fakat insan amellerin hora geçtiği ve ahirette katlanarak geriye döneceği bu gecede kılabilirdiği kadar namaz kılmalı, dua dua Allah'a yalvarmalıdır.

Bu geceler duaların umumiyet kesbetmesi adına büyük bir fırsattır. Şayet mü'minler bu geceleri önemli birer fırsat bilerek hep birlikte ellerini Rabbü'l-Âlemin'e kaldırır, başlarını secdeye koyar, gözyaşlarıyla yana yakıla Allah'a dua ederlerse Allah da yapılan dualara icabet buyurur.

Özellikle ümmet-i Muhammed'in bir süreden beri maruz kaldığı felâketlerin bertaraf edilmesi adına Allah'a yalvarıp yakarmak çok önemlidir. Bazı kimseler kendileri için hususi taleplerde bulunabilirler. Mesela Allah'tan sıcak bir yuva, hayırlı bir evlat veya dünya mameleki isteyebilirler. Kimileri, "Allah'ım bana bir tane keçi nasip eyle, her gün onun sütünü sağayım, iki tane de tavuk ver, onların da yumurtasını alayım." diyebilir. Bunlar aleyhine konuşulmaz.

En fazla, herkes kendi himmetine göre istekte bulunur, der geçilir. Bazıları da Cehennem'e düşmek, Cennet nimetlerine kavuşmak, Efendimiz'in şefaatine nail olmak isterler. Bunlar da kulak ardı edilecek talepler değildir. Ama bazıları da vardır ki kendileri dünya malı adına hiçbir şeye sahip olmasalar, belki yamalı urbalar içinde yaşasalar da dualarında sürekli "Allah'ım ne olur ümmet-i Muhammed'e hayırlar ihsan eyle!"

Allah'ım ne olur ümmet-i Muhammed'i içine düştüğü bu sefalet ve zelillikten halas eyle! Nam-ı Celil-i İlâhiyî her yerde dalgalandır!" der inlerler. Kimileri, kendileri için dua etmeyi bile israf-ı kelam sayar. Onların bütün istekleri hep ümmet-i Muhammed, Din-i Mübin-i İslâm hakkındadır. Bu bir ufuk meselesidir.

Bu konuda kimseyi ta'n u teşni etmeye hakkımız yoktur. Hayatı kendine bağlı götüren, cismaniyetten sıyrılamayan, bir darlığın mahkûmu olan insanların bağlandıkları şeyler de buna göre olur. Allah onların dualarını da kabul edebilir, onları da Cennet'ine koyabilir.

Bütün insanlığı kucaklayacak engin bir vicdana, ve âlî bir himmete sahip olan kimselerin talep ve istekleri de kendilerine göre olacaktır. Bence duada bile enginliklere açılma söz konusuysen bir darlığa mahkûm olmak lazım.

Yeniden Dua Zamanı

Dertlerine derman arayanlar dermanı O'ndan bekler ve her zaman gönül gözleriyle günebakan çiçekler gibi O'na bakar ve O'nunla muamele içinde bulunurlar.

Aciz, fakir, muhtaç ve kendine yetmediğinin şuurunda olan kulun, tazaru, tezellül ve alçak gönüllülük içinde, Rahmeti Sonsuz'a yönelip, hâlini O'na arz ederek istediklerini O'ndan istemesinin ayrı bir unvanı sayılan dua, kulun Rabbi'ne karşı iman, güven, itimat ve tevhid telâkkisinin bir gereğidir.

Bu mülâhazalar çerçevesinde, O'na yönelen kul, sımsıkı havf u reca duygularına kilitlenir; “Başkalarının nazarlarından uzak, gönülden sadece Rabbi'ne yalvarır ve gizliden gizliye O'na dua eder.” Bu mazmuna bağlılık duada bir esastır ve bu esas ancak Şâri'in açıp genişletmesi ölçüsünde, açıp genişlettiği yerlerde tecviz, hatta teşvik edilebilir.

Allah bize, “Hem endişe içinde hem de ümitlerle dopdolu olarak yalnız O'na yalvarın; bilin ki, O'nun rahmeti, kalbleri ihsan şuuruyla çarpan kimselele beraberdir.” ferman ederek, hem teveccüh edeceğimiz kapıyı gösterir hem de o kapının önünde durmanın adabını öğretir. Aslında, her hâlimizde O'na yönelmek, O'na el açmak, dert ve elemelerimizi O'na şerh etmek hem bir mazhariyet ve ilk mevhibe hem de Hakk'ın cevabî teveccühleri adına atılmış önemli bir ilk adımdır.

O, “Kullarım Bana isteklerini yöneltirlerse, bilmelidirler ki, Ben yakınlardan yakınım; Bana dua ile yönelenin duasına icabet ederim.” buyurur. Elverir ki, bu iç dökme ve yakarış “Siz, dua ve niyazlarınızı gönülden, hâlisane ve Hak rızasına bağlayarak yapınız.” medlûlü çizgisinde icra edilsin.

Evet, halk içinde bağırıp çağırarak başkalarına duyurma, gösterme yerine, duyması ve görmesi mânâlar üstü mânâ ifade eden Hazreti Allâmü'l-Guyûb'a, hem de tamamen halka kapalı ve O'na açık bir hâl ve atmosfer içinde, nefeslerimizi gizlilik ve içtenlikle derinleştirerek arz etmeliyiz ki, O'na iç dökmemiz gizliliğin büyüsünü taşıyın ve sesimizi-soluğumuzu başka mülâhazaların şerareleri kirletmesin..

Başka her şeye kapanıp, içini sadece O'na açan, hâlini O'na şikayet eden hep O'na yakın durmanın insiyakları içinde bulunur ve O'nun dergahından eli boş dönmez. Evet, insan ihtiyaçlarını, onları karşılayabilecek birine açmalı; belâ-yı dertten “âh” edecekse derde derman bir hekimin yanında inlemeli.

Kul, efendisine arzuhâlde buluncaksa, ağyâra bütün bütün kapanarak, akıyla, şuuruyla, hissiyle hep O'na açık durmalıdır; durmalı, sesini-sözünü O'na göre ayarlamalı ve kendine yakınlardan daha yakın birinin huzurunda iç çektiğini düşünerek nağmelerinden ses ihtizazlarına, tavırlarından mimiklerine kadar her hâliyle bir temkin örneği sergilemelidir.

Kime el açtığıнын farkında olan bir sadık kul, düşünce ve dualarını niyeti ve içtenliğiyle sık sık kalibrasyondan geçirir; ifade ve hislerini her türlü şerareden arı-duru tutmaya çalışır ve duymasını istediğinden başkalarının duymalarına karşı âdeta dilsiz kesilir. Yer ve zamana göre kendi sesini ve kendi sözlerini kendinden bile kıskanır.

Bir kulun, dua ve niyazlarını hâlinin saffetine bağlamasının yanında, nabızlarının “Allah Allah” diye attığı dakika ve saniyeleri kollaması; mübarek gün ve geceleri ilâhî mevhibelere açık kutlu vakitler sayarak dolu dolu yaşaması; ve bilhassa, Hak rahmeti sağanaklarının nüzûl emare ve işaretleri sayılan namaz saatlerini, iftar zamanlarını, secde ve rûku hâllerini santim zayi etmeden değerlendirmesi; sonra, arzu ettikleri olmuş-olmamış, şartlar aleyhine dönmüş veya lehinde cereyan etmiş, ciddi bir vefa hissiyle ara vermeden yaptıklarını devam ettirmesi hem duanın kabulü için bir esas hem de sadakat ve samimiyetin gereğidir.

Hakk'a inanan bir insan için, yaz gününü kar bastırmış, baharı hazan vurmuş, gündüzler kör kabirler gibi karar-mış, her tarafı çeşit çeşit karakura basmış hiçbir önemi yoktur; Allah, “Siz, muhtar kalıp ıztırar diliyle dua ettiğinizde, sizi kara ve denizlerin karanlıklarından kurtaran kim?!” diyerek kendini, gücünün her şeyi ihatasını hatırlattıktan sonra ne önemi var zalâm zalâm üstüne dört bir yanın kararmasının..

ne önemi var, Kudreti Sonsuz “Çaresiz kalıp da O’na yalvaranın duasını kabul ederek sıkıntılarını gideren Allah’tan başka kimdir?” deyip mevcudiyetini vicdanlarımıza duyurduktan sonra!

Dua, Hakk’ın tükenmez hazinelerinin sırlı bir anahtarı; fakir, yoksul ve kalbi kırıkların istinatgâhı ve ızdırarla kıvranıp duranların da en emin sığınağıdır. Bu sığınağa adım atan, o sihirli anahtarı elde etmiş sayılır; onun vesayetine dehalet eden fakir, miskin, âciz ve muhtaçlar da umduklarını elde etmiş olurlar.

Gök ehlince elden ele dolaşan dua, bir muztarrın tavır ve davranışlarıyla sergilediği hâl duasıdır. Sıkışmış, canı gırtlığına gelmiş bir perişan ve muzdariptir ki, O’na yönelip düşünürken, içini O’na dökerken, ne deyip ne ettiğinin, nerede durup ne istediğinin farkındadır. Böyle birinin duasıyla, gözleri kurumuş sema beklenmedik şekilde salar gözyaşlarını ve ağlamaya durur. Çevreyi tehdit eden

hortumlar yol değiştirir, her şeyi alabora eden dalgalar dinler ve selâmet ufku görünür. Kırılan faylar sürpriz kararlara teslim olur ve faylardan boşalan gazlar atmosfer içinde eriyip gider. Böyle bir duanın meydana getirdiği meltemle arz dirilir, feza aydınlanır. Sîneler inşirahla atmaya başlar; otlar-ağaçlar semâa kalkar; güller-çiçekler etrafa tebessümler yağdırmaya durur.

Dua, sebepler üstü kutsal bir talebin Yüceler Yücesi’ne arzı ve Hakk’ın gizli-açık her şeye nigehtan bulunmasına iz’anın da bir unvanıdır. İnsanlar, cinler ve melekler bilhassa iktidar ve ihtiyaçlarını aşan bütün konularda -sebepler daire-sinde esbâba riayet mülâhazası mahfuzellerini O’na açar.. içlerini O’na döker.. nâcâr kaldıkları yerde “çare” der inler.. dertlerine derman arayanlar da derman O’ndan bekler ve her zaman gönül gözleriyle günebakan çiçekler gibi O’na bakar ve O’nunla muamele içinde bulunurlar.

Ey çaresizler çaresi! yığınların çaresizlikle kâh sağa, kâh sola toslayıp durduğu şu karanlık günlerde, zulmet zulmet içinde kıvrananlara nezdinden bir ışık gönder hakkındaki recâ ve hüsnüzannımızı rahmetinin serhaddine ulaştır ve bizi o ufkun ümitli dilencileri kabul ederek gönüllerimizi imanî heyecanla şahlandır ve dillerimizdeki bağları çöz; çöz ki hâlimizi arz ederken yeni bir günah işlemeyelim.

Ey her duada bulunana icabet eden ululuk tahtının Sultanı!

Şimdi biz de, bize verdiğin isteme duygusu ve istenenleri vereceğin inancıyla rahmetinin vüs'ati genişliğindeki kapına dayanıyor, son bir kere daha hâlimizi arz etmek istiyoruz. Hâlimiz Sana ayan, söyleyeceklerimiz bildiklerinin bir kısmını beyan.

Beklediğimiz asırlardan beri bizi kıvrım kıvrım kıvrandıran dertlerimize derman.. icabet buyur ey Rahîm ü Rahmân!

اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي رَجَبٍ وَشَعْبَانَ وَبَلِّغْنَا رَمَضَانَ ❁

Allahım!

Recep ve Şaban aylarını hakkımızda mübarek
(bereketli) eyle ve bizi Ramazan-ı Şerif'e ulaştır.

Âmin

